

IRIZĂRI

Serie nouă, nr. 21/mai

Spirit cuzist

Beletristică

Jurnal de Olimpiadă

Altitudini

Aventuri Livrești

Lingua universalis

Dialoguri

©Emma Durac

Revista elevilor Colegiului Național "Elena Cuza", Craiova

cuprins

EDITORIAL / 2

Crăciun Jacqueline Alessia: Mândria de a purta costumul național românesc la concursurile internaționale de muzică

SPIRIT CUZIST / 8

Alisia Tuță: RaSky și Dimidi – o aventură într-un sezon plin de surprize
Gheorghe Ana Maria: Cu și despre Cuza
Badea Andrei Cristian: Moralitatea, de la primărie la raționament
Băraitaru Marina-Gabriela: Suflet rătăcitor
Belu Eliana Gabriela: Dezbaterile în viața noastră, dezbaterile în Elena Cuza.

DIALOGURI / 16

Iordache Irina: "Elena Cuza mi-a dat aripi..."

BELETRISTICĂ / 19

Popa Ionela: Zâmbești
Băraitaru Marina-Gabriela: SUFLET RĂTĂCITOR
Cițu Roxana: Mare
Durac Emma-Maria: car.
Daria Ducu: Vise de liceu
Gorganeanu Andreea: Maree
Daria Onișă: Clasic
Ioana Alexandra Maria: Dintr-un jurnal oniri
Cristina Maria Codres: Ultimul magician

AVENTURI LIVREȘTI / 26

Nicolița Ingrid: BOOK CLUB CUZA

Nicolița Ingrid: INSIDERS

ATITUDINI / 29

Poenaru George Cosmin: Să vorbim și despre anime-uri, Btoom, Charlotte
Ene Dumitru Andrea Beatriz: De ce să fac voluntariat?
Lavinia Glodeș: Universul Kpop
Combei Mihai Bogdan: Antrenează-ți sinapsele
Ene Dumitru Andrea Beatriz: Unde e pisica?

JURNAL DE CĂLĂTORIE / 38

Combei Mihai-Bogdan: Sighișoara - "Perla Transilvaniei"

Combei Mihai-Bogdan: Călătorie cu accent britanic

ACTUALITĂȚI / 41

Chiliman Andra:

Proiectele ERASMUS+
sprijină modernizarea educației la
Colegiul Național „Elena Cuza”

HOROSCOPI / 43

Vintilă Selena: Descifrează stelele

LINGUA UNIVERSALIS / 45

Catrina Ana-Maria: Adivinanzas
Dinu David: A ningún hombre
Tache Ruxandra Elise: Una historia sin fin
Ana Maria Gheorghe: Frühlingsgedanken
Cotora Diana: Farben
Durău Maria: Brief des Planeten Erde an die Sonne
Mălina Dumitrescu: An alle Mütter aus der Ukraine
Șerban Mario Vlad: Die Sterne weinen
Chiriță Alexandra: Que-est ce que veulent les jeunes?
Bogdan- Mihai Combei: Turtles
Alexandra Iserescu: Reminder
Mitroi Ștefania: My Mother
Cebuc Cătălina: HARRY POTTER
Marin Andreea: REVIEW FOR "ONE OF US IS LYING"
Vasile Ana Maria: Hope for now, hope for later

GIMNAZIU / 60

Bălă Andra, Constantin Beatrice,
Croitoru Karina: Books Legacy
Filișeanu Miruna: IMPORTANȚA FAMILIEI ÎN LUMEA
CONTEMPORANĂ

David-Alexandru Cîrceanu: Realitate

LUMEA PRIMARIILOR / 64

Marancea Iriș Unda: În lumea cărților
Dinca Iarina: ÎNVINGĂTOAREA
Sava Eveline Maria: Made for Europe!
Cotfasă Miruna: La concurs, pe podium, sus, S.O.S. poiana!
Buică Irina: eTwining!
Dragomirescu Ilina: Venirea primăverii

JURNAL DE OLIMPIADA / 73

Nătescu Andra:

ARTIȘTI CUZIȘTI / 78

Mihai Stănel
Emma Durac

Redacția

Redactor-șef

Daria Ducu, XI F

Redactor-șef adjunct

Durac Emma Maria, XI G

Secretar de redacție

Combei Mihai Bogdan, XI F

Redactori

Nițescu Andra Maria, IX G
Băraitaru Marina
Gabriela, X I
Cotora Diana Maria, XI I
Cherciu Iustina Elena, IX F
Nicolita Ingrid Cosmina, X C
Ene Dumitru Andrea
Beatriz, XI F
Poenaru George Cosmin, XI F
Popa Ionela Mihaela, XI F

Grafica

Tecșilă Florin Cristian, XI F
Drăcea Mihai Lucian, XI F

Coordonatori

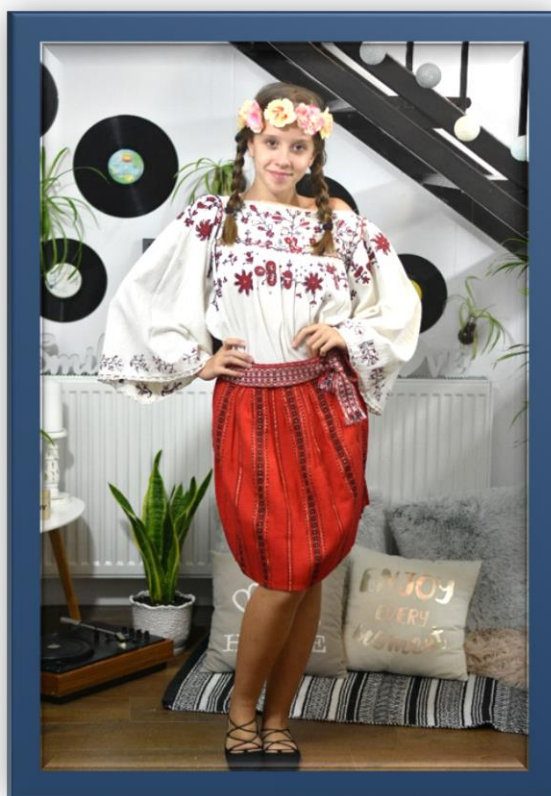
Prof. Calangiu Marinela
Prof. Lungu Cristiana

Mulțumim pentru sprijinul acordat

- conducerii Colegiului Național „Elena Cuza”: director Liviu Cotfasă, director adjunct Dragomir Silviu Bertoni, director adjunct Ursu Adina Mihaela;
- profesorii: Nadia Blendea, Camelia Cristea, Ana-Maria Ștefănescu, Adriana Andrecă, Vintilă Izabela, Militaru Gabriela, Carmen Mălăeț, Monica Bunta, Drăcea Maria
- profesorii pentru învățământul primar: Simona Ghenea, Dorina Vaduva, Monica Velea
- Bibliotecarului: Gabriela Stoenescu

Revista elevilor Colegiului Național „Elena Cuza” este avizată de Inspectoratul Școlar Județean Dolj cu nr. 8782 / 12. 04. 2018.

Mândria de a purta costumul național românesc la concursurile internaționale de muzică

O punte de legătură între noi, cei din generația actuală, și străbunii noștri o reprezintă costumul național, o carte de identitate a poporului român, o “pagină” din istoria nescrisă a națiunii noastre.

De fiecare dată când particip la diverse concursuri internaționale, unde una dintre probe constă în prezentarea portului național și organizarea unui colț cu elemente tradiționale românești, sentimentul de apartenență la un popor cu istorie bogată și cu un tezaur de tradiții păstrate din strămoși mă încarcă pozitiv, oferindu-mi încă un motiv să fiu mândră de naționalitatea mea.

Pe lângă ocaziile oferite de participarea la diverse concursuri locale și naționale, unde purtarea costumului popular era obligatorie, au existat și evenimente sau concursuri desfășurate la nivel internațional, în timpul cărora am simțit cu adevărat emoția copleșitoare de a-mi reprezenta țara, îmbrăcată în portul care definește cel mai bine legătura dintre trecutul, prezentul și viitorul neamului românesc.

În perioada 12-21.07.2019, am fost singura elevă din județul Dolj care a reprezentat România la a 23-a ediție a Concursului Mondial de Talente: “Annual World Championships of Performing Arts”, desfășurat în Los Angeles, Statele Unite ale Americii, unde am câștigat medalie de argint la proba: voce și pian. Înaintea probelor de concurs propriu-zise,

a existat o zi dedicată paradei celor 45 de țări care au fost reprezentate de cei aproximativ 500 de concurenți. În timpul acestei parade, fiecare concurent s-a remarcat prin costumul tradițional purtat cu mândrie.

În toamna aceluiași an, 2019, m-am calificat pentru participarea la etapa internațională a Concursului “Little Miss and Mister World”, desfășurată în Tenerife, Spania, în perioada 02-09 octombrie, unde am câștigat Medalia de aur pentru proba de talent vocal. Una dintre cele mai emoționante zile dedicate concursului a fost cea în care cele 17 țări participante au organizat o Festivitate a prieteniei și a celebrării diversității culturale. Concurenții au purtat costume tradiționale, specifice fiecărei țări în parte, și au pregătit atât o masă cu produse tradiționale, cât și o serie de suveniruri, aduse special în Tenerife, pentru a fi oferite concurenților din celelalte țări.

Ultimul concurs internațional la care am avut șansa de a participa, înainte de izbucnirea pandemiei, s-a desfășurat în capitala Georgiei, orașul Tbilisi, în ianuarie 2020. Concurusul “World Rising Stars” m-a făcut fericita câștigătoare a Trofeului Best Singer. Dar mult mai importantă și mai emoționantă decât obținerea trofeului în sine a fost festivitatea organizată înaintea probelor de concurs, în timpul căreia concurenții din cele 13 țări participante au defilat pe scena Teatrului Național din Tbilisi, îmbrăcați în costume naționale și purtând cu mândrie drapelul țării.

Pasiunea mea pentru muzică a fost cea care mi-a oferit șansa de a călători și a trai experiențe unice. În plus, pasiunea pentru pian și chitară m-a făcut să descopăr lumea fascinantă a acordurilor muzicale, să descopăr tainele fiecărui instrument în parte și, mai presus de toate, să mă descopăr pe mine, un artist în devenire, cu minusuri și plusuri, cu ambiții și renunțări, cu performanțe și frustrări. Am descoperit o altă valență a personalității mele și asta mă face mai puternică în confruntarea cu provocările vieții.

Nu voi putea uita niciodată serile petrecute în căminul de la Baia Mare, când toți concurenții de la Festivalul de cântece francofone ne strâneau într-o cameră și cântam împreună, folosindu-ne vocea sau instrumentele din dotare: chitara, kazoo, ukulele, cajon etc. Acele momente magice în care acordurile muzicale răsunau pe culoarele unui cămin școlar ne-au ajutat să creăm rapid o punte de prietenie care poate, altfel, ar fi rămas doar la stadiul de intenție.

În decursul celor câțiva ani de când studiez pianul și chitara, am avut numeroase ocazii de a mă simți împlinită, de fiecare dată când reușeam să interpretez melodiile care inițial păreau imposibil de redat de către cineva care nu are niciodată timp suficient să exerseze. Am început studiul la pian când

eram în clasele primare și recunosc faptul că încă am emoții colosale înaintea fiecărui moment în care trebuie să ating clapele, pe o scenă, în fața publicului. Dar satisfacția este cu atât mai mare la final, când constat că memoria mea muzicală și plăcerea de a cânta înving emoțiile și aplauzele publicului îmi redau încrederea.

Chitara rămâne, însă, instrumentul meu de suflet, fiind mult mai accesibil, mult mai ușor de învățat. Sunt mult mai relaxată când cânt la chitară, iar pe scenă legătura cu publicul este mult mai directă decât în cazul interpretării la pian, deoarece sunt cu fața spre sală, am contact vizual cu publicul, pot interacționa cu el, pot vedea în timp real reacțiile acestuia la felul în care transmit ceea ce cânt. Prima mea chitară, mică și roz, primită în dar de Crăciun de la verișoara mea mi-a deschis ușa spre o lume fascinantă și ofertantă, Trofeul Secțiunii Folk obținut la concursul din Sibiu făcându-mă mândră de mine însămi! Pe 19 iunie 2022 mă voi reîntoarce pe scena Festivalului Internațional HermannstadtFest, de data aceasta în calitate de invitată de a susține un minirecital folk!

RaSky și Dimidi – o aventură într-un sezon plin de surprize

| spirit cuzist |

Alisia Tuță

Clasa a XI a H

“Drivers pick up your controllers! 3...2...1...” Stați, stați, stați, nu mai suntem la meci! Deși, poate că sezonul “Freight Frenzy” a luat sfârșit odată cu etapa mondială de la Huston de acum câteva săptămâni, noi am rămas în același spirit caracteristic al unei competiții First Tech Challenge, pe care am dori să îl împărtășim și cu lectorii acestui articol.

Mai întâi, am dori să ne prezentăm pentru cei care nu ne-au cunoscut încă, deși multora s-ar putea să le sune cunoscut numele “RaSky”, datorită posterelor echipei noastre răspândite prin școală sau prezenței de la Târgul de Paște. Unii ne spun “echipa RaSky”, alții “aceia de la robotică” sau “copiii aceia care construiesc roboți”. Nouă ne place să spunem că suntem 15 tineri de la Colegiul Național „Elena Cuza” din Craiova, cu vise mari, ce s-au înscris într-un proiect fără să stea prea mult pe gânduri și cu dorința de a schimba ceva în lume, de a face un bine atât lor, cât și celor din jur. Suntem încrezători, perseverenți și, deși suntem cu toții foarte diferiți, am fost aduși la un loc de un lucru care ne leagă: pasiunea pentru robotică și un vis de a inova, de a ajuta să aducem societatea cu un pas mai aproape de o lume mai bună, la care visăm cu toții. Aceasta este misiunea noastră – prin lucrurile pe care le facem, pe care le creăm să ne atingem acel ideal mult dorit, să îl construim cu propriile mâini, să “atingem cerul”.

Suntem non-conformiști și inovatori, găsim o rezolvare la orice problemă am întâmpina în drumul nostru și, chiar și atunci când lucrurile se îngreunează, ne păstrăm o doză de optimism și o fărâmbă de speranță, și așa depășim orice obstacol. Promovăm o viziune ușor excentrică și credem în puterea neconvenționalului, care a ajuns să ne caracterizeze în cei 3 ani de când participăm la competiția First Tech Challenge. De la exterior, poate părem o masă densă de energie ce se învâрте haotic prin univers, însă împreună am

învățat o lecție foarte importantă, ce ne-a ajutat să ne definim ca și echipă: Am învățat să ne folosim energiile, să le unim, astfel încât să creăm un echilibru esențial și “ordine în haos”.

RaSky este mai mult decât o echipa de robotică – este familia noastră, locul unde aparținem și unde ne simțim ca acasă. Am venit aici ca să explorăm, să descoperim, să învățăm și să ne distrăm, pentru că suntem un bun exemplu de “îmbinăm utilul cu plăcutul”, și ne dorim ca toți să se simtă bine în timp ce muncesc sau învață ceva nou și util pentru viitorul ce se clădește chiar acum în fața noastră. Viitorul suntem chiar noi și, așa cum spune și motto-ul nostru, “with robots we can reach the sky”.

Henry Ford spunea astfel “A fi împreună este un început, a rămâne împreună este un progres, a lucra împreună este un succes”. Din totdeauna, așa cum am mai spus înainte, am privit echipa RaSky ca pe o mare familie, un loc pe care îl putem numi acasă. La început, eram doar un grup de tineri, care abia începeau, cu pași timizi, să se descopere pe ei înșiși, ce au fost puși față în față cu o nouă provocare și un scop comun. Sezonul acesta ne-am luat rămas bun de la prima generație de membrii ai echipei, care au trecut la statutul de alumni, și am luat în propriile mâini responsabilitatea de a fi “veteranii” echipei - de a duce mai departe și de a păstra imaginea, numele, spiritul pe care l-am clădit în toți acești ani.

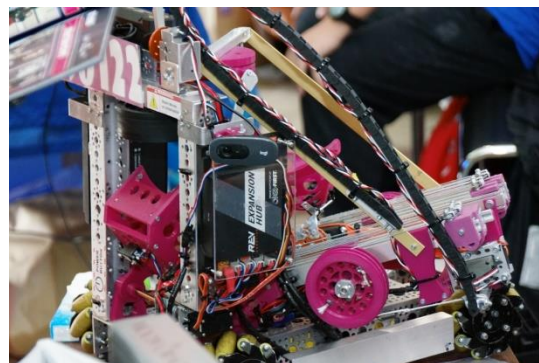
Membrii echipei actuale sunt Goga Mihai (team leader), Răcăreanu Alexandru (lider departament construcție), Drăcea Lucian (lider departament programare), Tuță Alisia (lider departament marketing și comunicare), Toader Răzvan (lider departament proiectare), Preda Ariana, Iosif Andrei, Ignațiu Olivia, Racilă Ioana, Vintilă Selenia, Mondescu Miruna, Grecu Ana-Maria, Colă Alexandru, Tecșilă Cristian, Chiurtu Teodor, Bîna Matei și Ducu Daria, și împreună cu mentorii noștri doamna profesor Simona Sanda și domnul inginer doctorand Horațiu Roibu, formăm echipa RaSky din sezonul „Freight Frenzy”.

A fost puțin înfricoșător la început, necunoscutul, gândul că acum noi trebuia să fim cei care îi vor călăuzii pe viitorii boboci RaSky în drumul lor și că noi trebuie să preluăm acum conducerea, dar, ne-am luat inimile în dinți și am luat exemplul de la membrii alumni, folosind toate cunoștințele pe care ni le-au oferit de-a lungul anilor petrecuți împreună. Și așa, am pornit încrezători la drum, cu multe vise mari, idei și entuziasm îndesate într-o geantă, gata să dăm tot ce avem mai bun sezonul acesta.

Treptat, prin multe încercări, experiențe, momente când am fost nevoiți să ne asumăm riscuri, am reușit să ne construim drumul către țelurile noastre, setate încă de la bun început. Am mărit familia RaSky, aducând în aceasta noua generație de membrii care ne-au bucurat cu extazul lor și dorința de a învăța, amintindu-ne chiar de noi înșine la începutul drumului nostru, am cunoscut o mulțime de oameni noi și am legat prietenii în locuri neașteptate, dar, mai ales, am mai adăugat la colecția noastră multe amintiri minunate pe care nu le vom uita niciodată.

Desigur, nu am putea sări peste parcursul nostru tehnic, ce a fost, cel puțin,

spus o aventură și un continuu proces de explorare. De la idei, la încercări de prototipuri, la experimente, la extazul primelor mișcări ale roților și mecanismelor sau al primei autonomii ieșite perfect, la desfacerea și refacerea completă cu o săptămână înainte de competiție și până la retușările de ultim moment înainte de a intra pe terenul de joc, robotul nostru le-a “trăit” pe toate, și noi odată cu el. Ore întregi de muncă, perseverență, creativitate, un vis și un strop de nebunie sunt ingredientele esențiale ale rețetei de anul acesta. Toată echipa a muncit cot la cot pentru a-l construi pe Dimidi 3.0 și a-l aduce la viață. Am făcut și greșeli, dar am învățat din ele și ne-am corectat, ne-am schimbat, și ne-a fost dovedit faptul că uneori este nevoie să cazi de câteva ori înainte să îți iei zborul.

La începutul anului acesta am participat la două competiții demonstrative, una în format remote și una în format tradițional, la Cluj-Napoca, unde am reușit să câștigăm finala competiției, întorcându-ne bucuroși acasă cu o prima reușită care să ne motiveze mai departe, în ce urma să fie cea mai esențială etapă a acestui sezon. Turneul Regional de la Timișoara a avut loc anul acesta în format remote, însă nu ne-am lasat învinși de condițiile pandemice și, cu multă muncă și un gram de noroc, ne-am calificat pe a 5-a poziție din clasament la Etapa Națională ce urma să aibă loc în format fizic, în Aprilie, la București.

Turneul Național de la București a reprezentat apogeul echipei noastre în acest sezon și nu numai. Am avut parte de trei zile pline de emoții și trăiri inedite, care au culminat cu participarea noastră în finala campionatului. Ne-am întors acasă cu două premii importante: Finalist Alliance 2nd pick și Innovate Award 3, dar mult mai importante sunt experiențele pe care le-am trăit și bagajul de cunoștințe cu care vom intra în următorul sezon, sperăm, și mai productive decât acesta.

Cele mai importante lucruri pe care am dorit să le „livrăm” în lunile care tocmai s-au scurs din calendar au fost bucuria, dorința de a explora și, mai ales, o lecție despre ce înseamnă

muncă în echipă, să lupți pentru visurile tale și să îți depășești limitele, pentru că, așa cum spune motto-ul competiției, “the sky is not the limit”.

Cu și despre Cuza

Gheorghe Ana Maria
Clasa a XI a I

Atunci când ajungi să vii la școala și să te simți confortabil cu împrejurimile, curtea, pereții, clasele, angajații școlii, realizezi că termenul de „școală” are diferite sensuri pentru fiecare dintre noi. Prima mea zi de școală a fost în acest colegiu. Prima mea zi de gimnaziu, aici. Prima mea zi de liceu, aici. Prima mea ultimă zi de școală va fi tot aici.

Ajungi să simți fiecare zi aici altfel. Deși cunoști aproape toate colțurile școlii, simți că în fiecare zi redescoperi ceva. Observi o nouă floare în grădina școlii, un nou perete vopsit, un nou tablou în expoziția de pe coridoare, o minge nouă pe terenul de sport, o fetiță de clasa a II-a care aleargă după colega ei jucându-se de-a v-ați ascunselea în pauză, un puști strigând după colegul lui să îl aștepte să meargă împreună la magazin.

Începi să fii atent la tot ce se întâmplă în jur pentru că nu vrei să pierzi nimic, vrei să prinzi cât mai multe dintre schimbări și în același timp să nu vrei să schimbe nimic. Să rămână totul așa cum le-ai văzut pentru prima dată. Să simtă toți ceea ce ai simțit tu, în primele clipe acolo.

Spiritul cuzist se află în fiecare dintre noi. Spirit competitiv, devotat, implicat. Spirit ce te determină să evoluezi, să muncești din ce în ce mai mult pentru obiectivele tale. Aș spune că e o mândrie să declari faptul că faci parte din această comunitate, că ești o piesă în acest puzzle ce formează, pe scurt, CUZA.

Refugiul lecturii și al creației – „Pro Lectura”

Iată că nici în acest an elevii cuziști nu s-au sfiit de la citit; din contra, s-au întrecut cutezător pe tema „*Binele, Curajul și Demnitatea*” între ei, în cadrul celei de a patra ediții a Concursului Internațional de Lectură și Creație „Pro Lectura”. Urmărind dezvoltarea gândirii pe numeroase planuri, acest concurs i-a adus pe tinerii elevi să își descopere limite ascunse, inhibate, astfel că literatura reprezintă un rafinat refugiu al minții.

Moralitatea, de la primate la raționament

Badea Andrei Cristian,

Clasa a X a I

(Gradul I – etapa locală)

De la începutul conștiinței umane, din momentul în care primul homo Homo Dapiens și-a dat seama de faptul că poate gândi liber, conceptul de moralitate a luat naștere dezvoltându-se simultan în toate colțurile lumii, de la polisurile Grecești până la templele shintoiste.

Toate aceste seturi de valori au fost transmise din generație în generație, prin cale scrisă sau orală, suferind între timp transformări datorate gândirii aflate în continuă schimbare sau nevoilor societății din acel moment. Aceste valori ne sunt prezentate în antiteză de către societate, prin povești ce ne arată calitățile eroului și defectele antagonistului, sau analogii ale evenimentelor petrecute în viața cotidiană. Bine și rău, curaj și lașitate, demnitate și josnicie, ambele caracterizate de totala absență a celuilalt element, nedespărțite, dar diametral opuse, precum două fețe ale aceleiași monede.

Prin dualitatea bine și rău ne sunt insuflate principiile fundamentale ale acestei civilizații, de a-ți ajuta semenii, și a arăta respect și compasiune față de cei din jur dar și de a nemanifesta violența, fizică sau verbală, în orice context social te-ai afla. Prin această gândire maniheistică, de la filozofii persane până în momentul actual, am reușit să ne menținem statutul de ființe raționale, ce nu se lasă în general pradă impulsurilor și sunt ghidate de principiile abstracte dar concrete de a urmări binele, fie el individual sau colectiv.

Complementaritatea dintre curaj și lașitate conferă o dinamică a omului, favorizând perpetuarea și dezvoltarea indivizilor ce prezintă o mai mare încredere în sine sau în acțiunile proprii, acționând în consecință cu fermitate și îndrăzneală. Dar o eroare des întâlnită este stereotipizarea „curajului”, confundându-l și transformându-l în imprudență, o greșală ce poate avea efecte negative asupra copiilor și adolescenților, influențându-i să își asume riscuri necalculate pentru a obține un statut social superior, o sumă de bani sau doar pentru a nu părea slabi în fața preinșilor prieteni.

(Valentina Rusu-Ciobanu, - Portretul lui Grigore Vieru, 1972)

Diferența dintre demnitate și josnicie însă, în ultimul timp este aproape insesizabilă, fapt datorat deficitului de respect față de sine și față de restul. Văci gândirea interioară se exteriorizează prin vorbe și acțiuni, cel mai des în situațiile tensionate. Astfel rămâne la latitudinea fiecărei persoane dacă, în încercarea atingerii unui scop propus, vor fi lipsiți de scrupule (nepăsându-i dacă sau pe cine rănesc) sau vor da dovadă de magnanimitate și deferență, abordarea aleasă definindu-i la un nivel psihologic social și catalogându-i drept persoane pline de demnitate sau infamie.

În era contemporană, marcată de un nihilism acut, o demolare de proporții a valorilor predecesorilor noștri și o reconstituire a unor reguli general-valabile de comportament, noi, ca ființe înzestrate cu rațiune clădită pe parcursul a mii de ani și dobândită în doar câteva decenii înainte să trebuiască a o transmite următoarelor generații, trebuie să decidem ce ramuri ale gândirii umane vor rodi și ce trebuie tăiat.

Suflet rătăcitor

Bărăitaru Marina-Gabriela

Clasa a X-a I

(Gradul II – etapa locală)

Izvoru-mi de energie a secat,
Printre gânduri infinite m-am sufocat.

Sufletul strigă răgușit,
Scumpa mea mamă m-a părăsit...

S-a ridicat prin furtună la cer senin
Printre astre mărețe sclipin'

Viața aleargă mai departe,
Timpul deja mă răzbate.

Cresc un prichindel de om,
Dragul meu frățior.

Vorbeai luminată despre noi, despre mine
Și voi avea grijă să nu fim o dezamăgire!

(Francoise Millet, - La Becquée sau Femeia care își hrănește copiii, 1860)

Dezbaterile în viața noastră, dezbaterile în Elena Cuza

Cu toții susținem dezbateri în viața de zi cu zi despre filme, cărți, pasiuni și nu numai, întrucât fie că ne dăm seama sau nu, dezbaterile se află la baza firii umane.

Aceasta este, de altfel, inițiativa pe care clubul nostru de dezbateri "Express Cuza Debate" o are, încurajând cât mai mulți tineri să își susțină opiniile într-un mod respectuos și fairplay care să le garanteze victoria în orice argument pe care îl începi la cafea dimineața sau după ore.

Și știi ce o să spunei: „dacă tot dezbateri zi de zi, cum ar putea un meci unde dai de reguli, minute de discurs și penalizări să nu se transforme într-o polologie du-te vino plictisitoare? Ei bine debate-ul nu este tocmai așa. Desigur, de reguli nu scapi, orice sport fizic sau al minții are astfel de parametri, dar orice joc e fun dacă știi să-l joci, nu?

La noi la debate, elementul central al fiecarui meci este moțiunea, adică tema, ce va fi dezbătută de către cele 2 echipe: Guvernul, care este în favoarea moțiunii, și Opoziția care nu este de acord cu aceasta. Echipele sunt, de asemenea, formate din câte 3 vorbitori ce aduc argumente, informații relevante, dar și puncte de contraargumentare. Deci, încă de la început, un bonus al debate-ului este varietatea ce însoțește vorbitorul ales. Te poți concentra fie pe alcătuirea argumentelor, fie pe contraargumentat (pentru cei mai "gică contra") fie pe ambele.

Însă, concret, care sunt avantajele debate-ului? De ce ar alege cineva să vină la școală sâmbăta (în loc să doarmă)? . În primul rând, este unul dintre cele mai bune locuri în care creativitatea și curiozitatea sunt cu adevărat contopite și coexistă, iar de-a lungul timpului ai ocazia să descoperi tot felul de informații inedite din domenii variate datorită documentării ce intră, de obicei, în pregătirea unui discurs. În al doilea rând, dezbaterile îi ajută pe participanți să scape de inhibiții precum teama de a vorbi public sau teama de a-și expune ideile, fără să fie prea intruzive.

Nu în ultimul rând, ceea ce este cu adevărat uimitor când vine vorba de debate este colectivul. A găsi un mediu sigur, lipsit de prejudecăți, în care ești primit cu brațele deschise din primele secunde, este un lucru rar pe care nu mulți s-ar aștepta să îl descopere într-o astfel de comunitate a cărei pasiune comună pare a fi contrazicerea continuă. Dar într-o manieră comună dezbaterilor, nu v-aș cere niciodată să îmi luați în considerare argumentul fără a vă prezenta de asemenea niște exemple, adică păreri concrete ale elevilor:

"Pentru mine clubul de dezbateri a însemnat multe lucruri: a însemnat oportunitatea de a cunoaște persoane noi și prieteni noi, a însemnat descoperirea unei pasiuni pe care acum vreau să o transform în carieră și, nu în ultimul rând, a însemnat o experiență: o experiență de care o să îmi amintesc cu plăcere tot restul vieții."

Brezniceanu Ioan Vladimir, 10 E

"Am venit la debate ca să învăț să mă exprim coerent în public dar m-a ajutat mult mai mult decât atât: am găsit persoane minunate, am scăpat de tracul de scenă și am învățat cum să câștig orice dezbateri :)"

Badea Andrei, 10 I

"Clubul de debate m-a ajutat să-mi exprim mai bine ideile și să am curajul de a-mi expune întotdeauna punctul de vedere. Am cunoscut oameni foarte faini și prietenoși, dispuși mereu să te ajute. Cu siguranță toată lumea ar trebui să meargă măcar o dată la debate dacă vrea să învețe lucruri noi și cu adevărat interesante.

Ana Popescu, 9H

Iordache Irina: ”Elena Cuza mi-a dat aripi..

- Bună, Irina!

Pentru început spune-ne cateva lucruri despre tine.

Mulțumesc pentru invitație. Mă numesc Iordache Irina. Am absolvit Colegiul Național Elena Cuza în anul 2015. Am urmat în paralel cursurile Facultății de Drept din cadrul Universității din București și ale Colegiului Juridic Franco-Român de studii europene. În prezent, sunt auditor de justiție la Institutul Național al Magistraturii. Vreau să salut efortul echipei de redacție și al profesorilor coordonatori ai acestei reviste, în paginile căreia și eu îmi expuneam gândurile în perioada liceului. Și „Irizări” a contribuit la evoluția mea și mă bucur să mă regăsesc din nou aici.

- De ce Cuza?

Hmm.. să mă întorc în timp. Prima decizie importantă în ceea ce privește parcursul educațional a fost alegerea liceului. Nu a fost una dificilă, cu toate că în Craiova sunt multe licee cu standarde la fel de ridicate. Eu mi-am dorit să studiez într-o școală, care, pe lângă formare teoretică temeinică, să-mi ofere posibilitatea să mă implic în acțiuni

extracuriculare, în activități de voluntariat, care să încurajeze competiția cu tine însuși, nu cu ceilalți, să susțină elevii atunci când întâmpină dificultăți și să le arate că nu e suficient să fii un elev bun, trebuie să fii și un om bun. Diriginta mea a fost doamna profesor Carmen Mălăeș pe care o apreciez pentru profesionalism și pentru grija pe care o purta față de fiecare dintre noi. Ne-a învățat să gestionăm eșecul, dar și reușita, să nu ne supraapreciem, dar nici să ne subestimăm, ne-a ajutat să înțelegem că niciun munte nu este imposibil de mutat. Pot spune că „Elena Cuza” mi-a dat aripi.

1. De ce Drept?

Mereu mi-am dorit să fiu un membru util societății. M-am gândit că ceea ce voi face în viață trebuie să aibă un impact social major. În timpul liceului am învățat lecția diversității lumii, a empatiei, a toleranței și a valorizării fiecărui om. Am știut că urmând această facultate voi avea o profesie prin care voi putea sta aproape de oameni și de problemele lor. Am făcut un test al structurii mele morale(mi-am luat un interviu😊) și m-am simțit capabilă să îmi asum această responsabilitate. Studentul la Drept trebuie să fie un om cinsit, integru, corect, să iubească regula, ordinea socială și oamenii. Va deservi interesul public și trebuie să fie un model de moralitate. Inițial, am oscilat între magistratură și avocatură. Am așteptat ca facultatea să mă ajute să descopăr unde m-aș potrivi eu cel mai bine. La începutul anului IV, în urma unor stagii de practică, am luat decizia de a fi procuror.

- Cum te-ai pregătit pentru examenele vieții?

Examenul de Bacalaureat a fost mai ușor decât testele și tezele de la școală. Îmi amintesc că în ultimele luni am depus un efort mai mare, pentru că frica de necunoscut îmi făcea simțită prezența. În clasa a 12-a am învățat intensiv pentru examenul de admitere la facultate. Mi-am canalizat efortul în acest sens. După ce am fost admisă, pe una dintre primele poziții, credeam că ce era greu a trecut. Dar, când crezi că ai ajuns în vârful muntelui, apare unul și mai anevoios. E parte din evoluția noastră. Facultatea nu a fost ușoară, nu a trecut ca o ploaie de vară. Facultatea de Drept a prepus: efort, prieteni, sacrificiu, organizare, eșec, succes, alegeri, nesiguranță, încredere, volum mare de informații, activități, modele umane, modele profesionale, autocunoaștere și autodepășire. Toate examenele sunt examenele vieții, pentru că sunt prilejul de a verifica progresul. Cel mai greu a fost concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, care s-a desfășurat pe parcursul a 6 luni. A constat într-un test grilă, 2 probe teoretice, examen psihologic și un interviu. A fost un examen de duranță, care a testat atât nivelul de pregătire teoretică, cât și capacitatea de a face față stresului, de a nu pierde motivația nici măcar pentru o secundă, de a gestiona emoții și, cel mai important, a măsurat încrederea în propriile forțe. Concursul are un nivel de dificultate foarte ridicat. De aceea, pregătirea a însemnat multe ore, zile, ani de învățat. Cred că disciplina m-a ajutat să promovez examenele. Nu am sacrificat viața personală, ieșirile cu prietenii, socializarea, activitățile de voluntariat, ci doar le-am redus în perioada pregătirii. Acestea îmi susțineau motivația, mă ajutau să rămân echilibrată și ancorată în realitate. Restricțiile și izolarea pe care ni le autoimpunem în apropierea unui examen,

dacă sunt absolute, pot avea efecte negative. Eu am făcut totul cu măsură. M-am înconjurat de oamenii potriviți, de oameni care au crezut în mine și care au crezut că pot să îmi țin visul în mâini, nu doar în suflet.

- Este neapărat nevoie de o cunoștință în acest domeniu pentru a reuși sau este doar un mit?

Facultatea de Drept îți oferă multe posibilități. Poți fi notar, avocat, grefier, procuror, judecător, executor judecătoresc și altele. Admiterea în aceste profesii presupune susținerea unui examen. Dacă nu aș fi crezut că doar prin puterile mele pot fi un profesionist al dreptului, aș fi ales o altă facultate. Eu cred că acest mit este apanajul celor care sunt controlați de teama nereușitei. Vă îndemn să mergeți cu încredere la facultatea de Drept. Doar de voi depinde intrarea într-o profesie juridică și construirea unei cariere în domeniul Dreptului. Alege să crezi într-un mit sau în tine însuși?

- Ai câteva sfaturi pentru elevii cuziști?

Citiți tot ce vă pică în mână! Experiența noastră este finită. Eu de fiecare când am citit o carte, am simțit că am mai trăit o viață. Înconjurați-vă de oameni-fântâni, din vorba cărora să vă hrăniți, pentru a construi propriul vostru izvor. Fiți curajoși și îndrăzneți să visați fără limită! Un sfat, care m-a îndrumat și pe mine, a fost acesta: „Be the change you want to see in the world”-Mahatma Gandhi

Interviu realizat de:

Popa Ionela

Clasa a XI-a D

| beletristică |

poeme de:

Popa **I**onela

Clasa a XI-a **D**

Zâmbești

Prin ploaia ce străluce în luminile felinarelor,
Trecut-ai tu, copilă visătoare...
Pe trotuarul negru, în lumea pelerinilor,
Doar tu zâmbeai, făr' de pă sare.

Iar ochii cei albaștri, din cer desprinși,
Vazute-i-am pe străzi, în întuneric
Ce luceau și iar luceau, de emoții cuprinși,
Iar privirea ta... oh, ce chip feeric.

Privirea-ți strălucește, iubire răspândești
Și umerii, sub boltă-ți tremură,
Întunecat e tot orașul, tu zâmbești
Trupu-ți firav de porțelan se leagănă.

E rece și cenușie strada, larg ți-e zâmbetul,
Iar privirea-ți, ce-i mai negru, ocolește,
Din abis răsună cântecul
Și chipu-ți palid din nou zâmbește.

Cîtu **R**oxana

Clasa a X-a **A**

Mare

Tu mă cuprinzi puternic în brațe,
Când îmi vezi valurile-nvolburate;
Tu mă încălzești cu razele-ți calde,
Când sufletu-mi e rece, plin de memorii fade;
Tu, soarele meu,
Eu, marea ta.

Tu fericirea mi-o aduci,
Când, cu prezența ta, apare ea,

Iubirea.

Tu tristețea mi-o aduci,
Când, dispăre ea și apare-n schimb,
Dezamăgirea.
Tu, soarele meu,
Eu, marea ta.

În loc de trandafiri, tu alge-mi aduci,
Când prezența ta îmi strică starea.
În loc de ciocolată, tu pește-mi aduci,
Când nu-ți mai găsești calea.
Tu, soarele meu,
Eu, marea ta.

Când agitată sunt și valurile nu-mi pot controla,
Apare din senin și-mi alunga pâcla..
Când dezamăgită sunt și tristețea-mi întuneca
drumul
Apare din senin, și sunetu-mi veselea
El, soarele meu,
Eu, marea sa.

Bărăitaru **M**arina-**G**abriela

Clasa a X-a **I**

SUFLET RĂTĂCITOR

Izvoru-mi de energie a secat,
Printre gânduri infinite m-am sufocat.

Sufletul strigă răgușit,
Scumpa mea mamă m-a părăsit...

S-a ridicat prin furtună la cer senin
Printre astre mărește sclipin'

Viața aleargă mai departe,
Timpul deja mă răzbate.

Cresc un prichindel de om,
Dragul meu frățior.

Vorbeai luminată despre noi, despre mine
Și voi avea grijă să nu fim o dezamăgire.

Durac Emma-Maria

Clasa a XI-a G

car.

nu am forță în brațe dar pot
să car decepție și zile negre
cu ambele mâini mă ridic de jos
și continui să-ți car toate grijile.

pentru ca nu e sigur când mori,
dar cu siguranță ai regrete
 trăiești cu ele în spate fără greutate
pentru ca eu ți le car pe toate.

pe șinele de tren dau foc la dorințe
memoriei aduc omagii printre sentințe,
sângele-mi plusează în venele stinse
de focul ce-mi topește rațiunea cu vise.

și poate că arunci totul intenționat
te-ai desfățat, ai terminat și ai plecat
eu nu arunc nici chiștoacele oriunde
și tu arunci tot ce-ncearcă să te-asculte.

renunță la noi, la sufletul meu greu
renunță, că doar n-oi fi vreun erou,
chiar de nu știu ce-i gândul tău.
știu sigur că nu te iartă niciun zeu.

și când o să pleci ca de-obicei,
iar eu mă voi holba la mâinile-mi întinse,
o să mă privești fără să înțelegi
de ce vreau te văd doar cu becurile stinse.

Daria Ducu

Clasa a XI-a F

Vise de liceu

Când eram mai mică, eu
Mă gândeam că la liceu
Voi învăța să zbor spre stele
Și să le spun visele mele.

Iar mama mie îmi zicea:
"Tu, Daria, copila mea
Când vei ajunge la liceu,
Să-nveți cum am învățat eu!"

Dar anii repede-au trecut
Din mică, mare am crescut
La "Cuza" elevă sunt acum
Și-mi făuresc al vieții drum.

Spre stele zboru-am început
Nu la propriu, cum am crezut,
Dar multe vise-am împlinit
Și altele noi mi-am făurit.

Să fii elev la "Elena Cuza"
Ți-oferă tot, dar nu și scuza
Să nu-ți îndeplinești ce sperii,
Să nu iubești, să nu oferi.

Gorganeanu Andreea

Clasa a XI-a G

Maree

Tu îmi ești marea, eu sunt nisipul,
Ne contopim la atingere iar și iar,
Dar tu dispari în adâncuri și niciodata nu te întorci
același...

Te-aș vrea mereu lângă mine,
Să mă alinți, să mă dezmierzi cu mângâierea ta
senzuala,

Tu pentru mine reprezinți infinitul și tot ce mi-aș
dori e să trăim în absolut pân' la sfârșit și
încă-un pic;

Dar vom trăi într-un sărut continuu
Și vom fi venerați căci eu sunt nisipul și tu-mi ești
marea

și ne-ntâlnim mereu când la mal se sparge-un val,
Și TOTUL se repetă iar și iar...

Clasic

Îmi place să mă consider o poezie. Una complicată, o combinație între opere lui Bacovia și ale lui Ivcelnaiv.
Îmi place să cred că trebuie să îți ia ceva să te prinzi de mesajul adevărat.
Îmi place să cred că motivul poeziei mele este atât de subiectiv, încât nimeni nu o să știe cu adevărat emoțiile scrise prin mine.
Îmi placea să cred că sunt o poezie păstrată prin arhivele unei biblioteci, așteptând să mă găsească un critic literar, pregătit să mă comenteze, ca să învăț și eu ceva despre mine.
Îmi placea să cred că autorul care m-a scris, și-a realizat emoțiile și a dispărut, lăsând în urmă un singur exemplar.
Am căutat prin multe biblioteci, căutând o poezie care să se asemene cu mine, și chiar în momentul în care am vrut să o las baltă, te-am găsit pe un raft, într-o carte cunoscută de alte poezii cu care m-am întâlnit.
Ești o poezie scrisă de același autor.
Ironia face că autorul a vrut să ne despartă, aruncându-ne în diferite locuri, doar ca să caut eu ca o nesătulă.
Gâfâind am încercat să te iau în brațe, însă îmi era prea frică să nu rămân cu mâinile blocate în gratiile impuse de strofele tale.
M-am strecurat și acum îți înțeleg eul liric.
Mă bucur că nu sunt singură.

proză de:

Ioana Alexandra Maria

Clasa a IX-a F

Dintr-un jurnal oniric

15 aprilie 2022

Când lumina zilei trezește făpturile vii din somnolența și visele ce zidesc lumi imagine, alunec ușor către realitate și mă încumet să iau cu asalt noi întâmplări care îmi construiesc cotidianul, notându-mi-le cu aceeași consecvență în jurnalul adolescentin. Astăzi am trăit o întâmplare desprinsă din lumea mea onirică, extrem de surprinzătoare.

Deși este a doua lună a primăverii, căldura soarelui s-a revărsat rapid asupra satului bunicilor mei. Razele aurii parcă joacă pe cerul senin acoperit, pe ici pe colo, cu mici nori de un albastru pal. Satul este plăcut, liniștea predominând în această zonă tradițională. Casele sunt foarte vechi, cărămizile aproape descompunându-se din cauza timpului amar ce a trecut, fiind vizibil, mai ales, pe trăsăturile prețioase ale bătrânilor de aici. Priveliștea țărănească, cu animale în ogradă și copiii ce se joacă printre pomii livezilor îmi amintește de copilăria mea, de prăjiturile bunicii și de plimbările zilnice cu bunicul în grădina de legume.

În timp ce mă plimbam prin livadă, în această dimineață liniștită, am observat ceva straniu la frunzele abia înverzite ale unui vișin. Acestea se legănau încolo și-ncoace, deși nu se simțea nicio adiere de vânt. M-am apropiat de arbust ușor, cu pași mărunți, în timp ce un fior mi-a străpuns inima, iar tăcerea se apropia de clipa care urma să o preschimbe în erupție. Un fluture imens, cu aripi de un portocaliu intens și un trup făcut parcă din catifea neagră, se zbătea printre crengile vișinului. În acel moment, am rămas șocată, ba chiar am clipit de câteva ori pentru a mă dezmetici. Însă în zadar, căci viețuitoarea tot acolo era. În scurt timp, am înțeles că fluturele vrea să-mi dezvăluie lumea din perspectiva lui, așa că am

urcat pe corpul său extrem de pufos. Nemo, deoarece "mintea mea creativă" așa a vrut să-l numească, și-a luat zborul imediat. De sus, totul pare mai elegant, desprins parcă dintr-o lume feerică, puteam vedea până și florile a căror culoare se contrasta cu cea a frunzelor pomilor. Vântul îmi mângâia subtil fața, în timp ce aripile lui Nemo se legănau odată cu adierea călduroasă. Zburam alături de numeroase pasări, simțindu-mă la rândul meu liberă, fără nicio grijă. Din păcate, bucuria plimbării nu a durat mult, deoarece îmi tot auzeam numele strigat de bunica, însă nu știam de unde vine sunetul. În același timp, Nemo a încetat să-și mai miște aripile, lăsându-ne să cădem ușor spre pământ. De odată, am tresărit speriată și am văzut-o pe bunica stând lângă mine. Se pare că adormisem afară, pe balasoar, iar totul a fost doar un vis. Spre surprinderea mea, am observat că un mic fluturaș se așezase pe umărul meu, luându-și zborul când am făcut o mișcare mai bruscă. Am început să râd, dându-mi seama de ciudatul vis pe care tocmai îl avusesem. Dar totuși... unde voia Nemo să mă ducă?

Memoria mea se risipește ușor-ușor sub avalanșa timpului, iar ca să nu uit cele mai îndrăznețe, sensibile, ciudate și misterioase întâmplări din adolescență, le consemnez cu drag pe aceste pagini imaculate de hârtie. Amintirile se păstrează pentru totdeauna în suflet, doar că uneori trebuie ca ceva să stimuleze mintea omului pentru a-și aduce aminte exclusiv toate întâmplările frumoase. Iar acel ceva poate fi chiar un jurnal.

16 aprilie 2022

Presimțeam că va fi o zi neobișnuită... aveam toate motivele să cred că imprezibilul nu mă va ocoli... Experiențele zilelor trecute, prea monotone, așa cum sunt consemnate în acest jurnal, au creat suportul unor clipe luminoase, iar timpul tors ca un fir de mătase din clepsidrele aurii ale adolescenței, toate mă îndeamnă a revărsa cerneala cuvintelor pe această foaie imaculată de hârtie ca să nu uit o întâmplare petrecută în timpul unei drumeții prin pădure, alături de prietenii mei.

Plictisită fiind de clasicele zile în care stau întinsă pe iarba umedă de bobitele de rouă incoloră și privesc cerul ce își plimbă norii dintr-o parte într-alta, am decis să mă întâlnesc cu vreo câțiva prieteni pentru a întreprinde o scurtă drumeție în cea mai apropiată și deasă pădure de lângă oraș. Amicii mei au fost încântați de propunerea oferită, așa că ne-am pregătit adecvat micii noastre excursii. Pădurea ne-a întâmpinat cu dimensiunile sale maiestuoase, cu atmosfera sa enigmatică și răcoritoare, ademenindu-ne în labirindul verde pe care îl posedă. Am pornit pe o

cărare cunoscută de noi, bătătorită și de tălpile oamenilor, dar și de impresionantele ființe sălbatice care populează această zonă misterioasă. Eram, ca de fiecare dată, uimită de splendoarea copacilor, de glasurile naturii sinistre, dar și terifiată de umbrele ce se zăreau pe cărarea noastră. Explorasem deja de ceva vreme adâncul pădurii și ajunsesem la un izvor cristalin unde am decis să facem un mic popas pentru a ne odihni. Obosiți, prietenii mei s-au rezemat de trunchiul unui copac imens și au început să povestească, pe când eu am auzit un zgomot insistent. Mi-am părăsit grupul, fără să-și dea seama, sperând că aveam să găsesc sursa acelui sunet ce îmi răsuna în minte. Am mers ușor de-a lungul izvorului, până când am zărit o umbră printre arbuști care apărea și dispărea, ca și cum m-ar fi chemat să-i aflu originile. Curiozitatea m-a împins de la spate, pășind silențios spre locul unde mă îndruma acea iluzie, speram, a minții mele copleșite de arșița zilei. Spaima și-a vârât mustățile ca un șoarece prin crăpăturile dușumelei și inima a început să-mi bată cu putere. Atunci, a apărut brusc un inorog încântător, înaripat, cu ochi strălucitori... Am rămas nemișcată în timp ce privirile noastre s-au intersectat pentru câteva clipe. Magia pusese stăpânire pe acea zonă încărcată de multe sentimente deosebite! Din urma mea, m-am auzit strigată de Bianca, una dintre prietenele mele, care venise împreună cu ceilalți după ce au observat că plecasem. Am întors capul pentru a-i spune să vorbească mai încet, însă clipele de magie s-au risipit, iar inorogul meu a dispărut într-un vârtej de frunze ca și cum nici nu ar fi fost... Atunci, mi-am dat seama că amicii mei nu au putut auzi sau vedea unicornul. Și acum, puțin tulburată, mă întreb: oare a fost un vis? a fost realitate? Nu am povestit nimănui despre această întâmplare, deoarece poate nu m-ar fi crezut, iar de aceea voi păstra în continuare amintirea unicornului doar pentru mine.

Notez în aceste rânduri toate întâmplările adolescenței mele, pentru ca tezaurul amintirilor copilărești să nu se risipească pentru totdeauna în focul vieții de adult. Iar atunci când maturitatea mă va copleși cu experiențele dure ale realității, voi reciti paginile jurnalului pentru a regăsi stropii argintii ai inocenței unei adolescențe visătoare.

În fiecare moment, clepsidra străvezie a zilei își strecoară firele de nisip subtil în curgerea ireversibilă a timpului. Deși bobitele miniaturizate ale acesteia par la fel, totuși, dacă le-aș privi cu lupa sau cu un microscop, aș vedea că unele sunt mai colorate ca altele, așa cum sunt și paginile mele de jurnal adolescentin: unele mai monotone, altele mai trepidante. Dintre ele consemnez astăzi o întâmplare toarsă ușor din fuiorul de fum al trecutului, petrecută în lumea cărților, a poveștilor inevitabile.

Odată cu soarele ce s-a înălțat pe cer, m-am trezit entuziasmată și cu zâmbetul pe buze, deoarece aveam să merg la librăria mea preferată din centrul orașului pentru a achiziționa noi cărți. Lectura este una dintre pasiunile mele preferate, datorită acesteia reușind să mă transpun în povestea vieților personajelor, să fiu una de-a lor. Ador să simt mirosul copertilor vechi, să ating cu finețe paginile ușor îngălbenite și să recitesc aventurile protagoniștilor care tind să aibă o viață perfectă. Am pornit la drum însoțită de Miruna, o prietenă, spre locul unde știam că voi găsi ceea ce caut: un roman de dragoste intitulat "Bridgerton" pe care mi-l doream de foarte mult timp. În banalitatea acestei zile, am urcat în tramvai și am ajuns la destinație ușor zăpăcite de arșița nefirească unei dimineți de primăvară. Atmosfera răcoroasă și mirosul inconfundabil de pagini proaspăt tipărite m-au atras ca un magnet încă de la intrarea în încăpere. Raftul al treilea, rândul superior de cărți... Un roman imens, cu o copertă ce înfățișa un duce alături de soția sa... Fără să-mi dau seama, am ridicat mâna și am atins-o, iar o forță colosală m-a sustras realității, împingându-mă într-un timp și un spațiu medievale, cu oameni îmbrăcați elegant, având niște maniere nemaivăzute de mine până atunci. Inima a început să-mi bată cu putere la văzul a numeroase persoane care făceau turul grădinii castelului reginei. Câteva clipe mai târziu, mi-am fixat atenția asupra mea și am rămas șocată: purtam o rochie lungă până la firele de iarbă ce păreau și ele la fel de grațioase ca tiara aurie ce îmi susținea părul într-o împletitură sofisticată. Emoțiile se retrăgeau ușor-ușor din suflet și deja mă simțeam în largul meu, însă privirea-mi temătoare l-a zărit pe duce alături de ducesa. Copleșită de o spaimă terifiantă, am făcut o reverență puțin stângace. În același timp, am simțit o mână pe umărul meu drept, iar când am ridicat privirea, am zărit-o pe Miruna arătându-mi o carte pe care o găsisese interesantă. Ochii mi s-au umplut de lacrimi fiindcă nu știam ce să mai cred, eram foarte dezorientată...

Mi-am revenit în scurt timp, am luat cartea de pe raft, am plătit-o și am părăsit librăria foarte bulversată. Sincer, nu pot să-mi dau seama ce s-a întâmplat când am atins cartea, însă am învățat că trecutul și prezentul sunt doar două dimensiuni în viața oamenilor care, uneori, se intersectează și ne zăpăcesc activitățile cotidiene.

Lectura mă surprinde de fiecare dată, însă acum a fost cu totul diferit... De aceea prefer să notez pe aceste pagini ale jurnalului meu tot ce mi se întâmplă, ca nu cumva să se risipească în mintea mea prea ocupată cu activitățile clasice ale unui elev de liceu. Cerneala va rămâne mereu imprimată pe rândurile prețuite doar de ființa mea iubitoare de cărți și amintiri.

Cristina Maria Codres
Clasa XI-a D

Ultimul magician

Aș putea spune că măcar încercam să fiu cel puțin atent la pălăvlăgeala lui Martin fără sens, dar aș minți...și acum nu mă înțelegeți greșit, un neadevăr plasat la momentul potrivit poate face mult mai mult decât sinceritatea permanentă. Cum spuneam, nu am nimic împotriva minciunilor ocazionale, dar la momentul respectiv nu îmi ardea de așa ceva.

Vocea celui alt băiat se redusese la nimic mai mult decât un infirm sunet de fundal care îmi întrerupea gândurile din când în când, probabil credeți că exagerez din pură răutate, poate chiar așa și este, dar voi nu îl cunoașteți pe Martin așa cum o fac eu. Ca să rezumăm totul mai pe scurt, eu și mai sus numitul domn Woodward, numele lui real e Woodward, dar haideți rogu-vă permiteți-mi această mică grosolănie....am avut un început de dimineață nu tocmai grozav și, credeți-mă ziua urma să continue din mai rău în și mai rău. Oh pe toți zeii!! Unde rămăsesem? Aa da, eu și Martin ne cunoaștem de aproape zece ani, da știu, e o perioadă al naibii de îndelungată în care să te prefaci că suporti pe cineva.

Trăsura noastră trecu cu un hop zdruncinat peste o groapă în asfalt, acțiune care îl trimise pe Martin grămadă la picioarele mele. Poticnindu-se să se ridice, act cam greu de realizat luând în considerare kilogramele impresionante pe care le deține, prea nefericitului îi lipsit de orice pic de grație și echilibru îi scăpă un geamăt, semn că își mușcase probabil limba, întrerupt brusc fiind din a lui tiradă. Un mic zâmbet îmi trecu în taină peste chip. Dacă Martin observă ceva, își ținu gura, cred că până la urmă a ajuns să se obișnuiască cu firea mea zeflemitoare..... hmmm, politicos ar fi să îmi cer scuze.

Trăsura înaintă pe strada acoperită în ceață, iar liniștea se așternu în cușeta noastră....nu sunt genul care să își ceară iertare. Cu cât traversam mai mult din vechiul oraș Giggar, cu atât atenția mea asupra locuințelor pictate toate în tonuri asemănătoare de cenușiu, neinspirație decorativă totală dacă mă întrebați pe mine, și a localnicilor înfolați în paltoane la fel de cenușii ca și locuințele lor, ducând în fața ochilor felinare cu gaz pentru a vedea prin ceața densă pâlea. În aer se putea simți un anumit iz metalic care mă făcu să strâmb din nas, putea fi din cauza ceții. Mă indoiam totuși, neliniștea care și-a făcut simțită prezența încă de la micul-dejun reveni în forță ca pentru a confirma.

„Am o presimțire rea. Aproape ca șopti Martin. Nu îmi place locul ăsta și nici nu am ajuns la destinație! Ar trebui să îi spunem lui Henry că ceva e în neregulă și să ne întoarcem.”

„Cum am putea să îi spunem lui Henry că ceva e în neregulă dacă, cum ai spus tu, nici nu am ajuns unde trebuie să fim? Fi serios Martin măcar odată în viața ta și nu te mai purta ca un laș.” „Acum, e posibil să fi omis din greșală faptul că intradevar îi împărtășeam sentimentele din plin. Tot restul drumului până la ieșirea din orașul mohorât l-am străbătut în tăcere, îi puteam auzi pulsul lui Martin accelerând treptat, de la o stare de calmitate generală la pură neliniște. La un moment dat, probabil stresul combinat cu atmosfera sufocantă abătută peste noi din cauza ceții l-au determinat pe Martin să riște să primească câteva muștrari pentru că începuse iar să balmăjească;

„Am avut un coșmar al naibii de oribil azi-noapte. Se făcea că mergem printr-un cimitir, nimic în jurul meu înafară de morminte vechi și întuneric. Îmi amintesc și acum de sentimentul de pustiitate pe care mi l-a creat visul, era de parcă cineva mi-ar fi extras sufletul afară, lăsând în spate doar o carcasă

goală.....Martin oftă îngândurat...Normal că m-am gândit la o cale să ies din cimitir,cine vrea pe post de companie o grămadă de oase?Nu aşteptă să îmi audă răspunsul şi continuă mai departe.

„În faţa mea se întindea o cărare ,aşa ca am pornit-o de-a lungul ei ,am ajuns la o răscruce de drum,ambele poteci erau acoperite în întuneric total...cred că am luat-o la stânga,ba nu,la dreapta.Să fi parcurs jumătate din drum cred ,când în faţa ochilor îmi apare o siluetă îmbrăcată într-un palton negru până în pământ,cu o glugă trasă peste faţă.Singura trasătură care se putea distinge era zambetul,pornind de la o ureche şi încheindu-se la cealaltă,creatura rânjea la mine cu toată gura ei plină de colţi şi sânge....Şi cu asta Martin trase odată aer în piept ,se rezemă din nou pe banchetă şi amuţi.

„Şi? Îl iscodi eu să continue.,,

„Şi nimic.M-am trezit înainte să aflu ce era defapt creatura aia.,Folosi un ton care indica că este recunoscător acestui fapt.

„Wow Martin ,am avut exact acelaşi vis aseară.,,

”Pe bune?.,

”Eşti nebun?Normal că nu.,,I-am întors-o eu.

„Ooo,,Făcu el pe un ton dezamagit.Îşi plecă privirea în podea şi rămase pironit locului.

Încă un lucru pe care trebuie să îl ştiţi despre Martin;de când ne-am cunoscut şi până în prezent,cum am mai spus ,o perioadă al naibii de mare,Martin s-a ținut după mine ca un căţeluş care aşteaptă o recompensă din partea stăpânului.Partea proastă pentru el....recompensele nu veneau niciodată.Henry,tatăl său, şi totodată tutorele şi profesorul meu se gândise că eu şi Martin o să ne înţelegem de minune.Adică de ce nu am face-o?Aveam vârste apropiate,urma să locuim în aceeaşi casă deci,automat,trebuia să petrecem ceva timp împreună involuntar şi ambii fuseserăm ţinuţi la distanţă de restul lumii până atunci.Normal ar fi fost să devenim cei mai buni prieteni...după cum puteţi ghici aşa ceva nu s-a întâmplat niciodată.Parţial e vina mea,nu pot să neg.Martin a încercat din greu să se apropie de mine,în numele zeilor! încă mai încearcă asta în fiecare zi.Dacă ar fi după mine i-aş spune odată verde în faţă că noi doi nu o să devenim amici niciodată.De ce nu o fac?Henry ar fi automat dezamagit de mine,ar încerca să o ascundă,dar pe mine nu mă poate păcăli.Lista mea conţinând lucruri pe care le urăsc pe lume asta e în continuare creştere,iar undeva aproape de locul unu se află dezamăgirea,nu a mea,a celorlalţi.Şi uite de asta nu ma înduplec să îi spun adevărul lui Martin.El continuă să încerce,eu continui să îl resping şi tot aşa se lărgeşte la nesfârşit acest ciclu extrem de neplăcut pentru mine.

...

| aventuri livrești |

Nicolița Ingrid

Clasa a X-a C

BOOK CLUB CUZA

Bună! Mă numesc Veleanu Iasmina și sunt elevă în clasa a 10-a H și am înființat un club de lectură în cadrul liceului nostru. De promovarea acestuia pe Instagram a paginii noastre, cuza_bookclub_, m-am ocupat împreună cu Bianca Bistriceanu, iar lucrurile decurg din ce în ce mai bine. Iată pe scurt povestea înființării clubului!

Știm cu toții că în ziua de azi cititul este un hobby mai rar întâlnit în rândul elevilor. Stresul școlii, al examenelor și activităților extracuriculare, timpului personal și multe altele sunt factorii care determină tânărul să amâne lecturarea unei cărți sau, de ce nu, renunțarea definitivă la citirea acesteia. Personal vorbind, cititul a fost dintotdeauna o plăcere, însă m-am găsit vinovată de-a lungul timpului prin prioritizarea relaxării în timpul pe care îl aveam liber sau pierzând vremea fără rost. Cu toate acestea, au existat și momente când simțeam că vreau să citesc, dar timpul nu îmi permitea. Tocmai de aceea m-am gândit să înființez acest club de lectură. Motivația de a frunzări pagină cu pagină este mult mai mare, atunci când ai cu cine să împărtășești opiniile despre respectiva carte, dar și când ești pus la încercare prin susținerea punctului de vedere în fața celorlalți.

La clubul de lectură vrem să aliniem toate perspectivele cititorilor și să le combinăm împreună, astfel încât să iasă un tot unitar bazat pe o masă culturală de invidiat. Vorbim despre cărți contemporane, lansate pe piață recent, și ajungem cu 100 de ani în urmă la cărți citite de bunicii, ba chiar străbunicii noștri și discutând tot ceea ce simțim că trebuie discutat. Clubul de lectură nu este despre a citit toți aceeași carte pentru fiecare întâlnire. De aceea eu, ca și coordonatoare a clubului, tind către diversitate dar și către ideile inovative ale elevilor, de unde și această deschidere către multe alte teme de abordat, astfel încât să nu constrâng elevii să lectureze cartea pe care le-o impun. Într-adevăr, necesită efort, însă de fiecare

dată am reușit să introducem o varietate mare de subiecte, ca la final să ajungem la aceeași concluzie, respectiv aceea că atunci când se formează un grup de oameni cu acelaș scop, dar viziuni diferite, imposibilul devine posibil. De asemenea, vreau să mulțumesc fiecărui om minunat care face parte din acest club, pentru ca fără ei nimic nu ar fi luat contur și nicio poveste nu ar fi fost împărtășită la momentul oportun!

„Chiar dacă nu s-a înființat de mult timp, mă bucur că avem un club de lectură în cadrul liceului. Nu aveam așteptări foarte mari, deoarece nu știam cum avea să se desfășoare, dar am fost plăcut impresionat de cum s-au petrecut întâlnirile încă din primele dăți. Am avut ocazia să cunosc oameni cu aceleași înclinații și idei, dar și oameni diferiți, de la care am cunoscut alte perspective. De asemenea, cu ocazia clubului am fost mult mai motivat să citesc știind că am să dezbăt acțiunea unei cărți la orele clubului. Mă bucur că sunt membru al clubului de lectură și sunt nerăbdător să particip la următoarele ore.” ~Deka Andrei, clasa a IX-a H.

„Deși activitatea clubului nu a început de mult timp, mă mândresc de faptul că pot participa la asemenea întâlniri, alături de alți elevi devotați și pasionați de lectură, la fel ca mine. Dintre cărțile citite până acum, preferatele mele au fost „Invitația la vals”, de Mihail Drumeș, precum și „Confess”, scrisă de autoarea contemporană Coleen Hoover, deoarece sunt ușor de citit și de înțeles, respectiv de decodat. Îmi place foarte tare să vorbesc despre cărți cu alți lectori, pentru a împărtăși păreri și pentru a descoperi noi posibile interpretări. Mi se pare fascinant cum putem citi aceleași pagini, dar să interpretăm conținutul atât de diferit.”

Nicolița Ingrid
Clasa a X-a C

INSIDERS

Societatea culturală
coordonată de doamna profesoară
Mianda Popescu

Insiders este o comunitate destinată tinerilor artiști, doritori de cunoaștere și de noi începuturi. După cum spune și numele, noi suntem un nucleu al acestei molecule a artei, nucleu definit în totalitate de talent. Creștem împreună, ne dezvoltăm, cultivăm idei și păreri, neîngrădiți de timiditate și însoțiți de un puternic avânt creator. Ne susținem talentele, aspirațiile, perspectivele, dobândind mai multă încredere și continuând zămbitori să urcăm treptele evoluției.

Inițiativa înființării clubului a venit din partea doamnei profesor coordonator Popescu Mianda, care a dorit crearea unei societăți culturale în rândul elevilor pentru a ajuta la ascensiunea talentelor cuziste.

Cu gândul de a încuraja universal spiritele artistice, am înființat următoarele filiale: teatru (coord. Ruxandra Barbu), în cadrul căreia s-a format clubul "Poetic Injustice", fotografie (coord. Delia Dincu), muzică (coord. Jacqueline Crăciun și Clara Rada), desen (coord. Delia Dincu & Alexandra Chiurtu), precum și proză (coord. Rebeca Cococi & Maria Ciovică) și poezie (coord. Fabiana Popescu & Alucard).

Feedback din partea unui membru din trupa de teatru "Poetic Injustice" din cadrul pregătirilor pentru Festivalul Shakespeare:

„Salut! Sunt Teacă Marian și sunt actualmente elev în clasa a X- la secția bilingv-francofonă la Colegiul Național „Elena Cuza”. Mai multe despre mine? Nu mă consider a fi o fire deosebit de artistică, dar pot spune că am o înclinație spre actorie, hobby pe care doream să îl practic nespun de mult. În prezent, visul mi s-a îndeplinit mulțumită filierei de teatru din cadrul societății culturale „Insiders.”, cât și a coordonatoarei - Ruxandra Barbu. Nu cuget să spun că este o fată deosebit de implicată care dă dovadă de experiență prin profesionalismul său - Caragiale sau Ionesco, dar varianta postmodernă! Cât despre colegii din grupă, sunt toți niște copii talentați și muncitori, unii dintre ei cu vise mari de activare în acest domeniu artistic. Sunt onorat să fac parte din acest club!”

Societatea noastră a organizat, pe data de 15.02.2022, prima ediție a concursului literar "Știi să îmi spui?", concurs în care, prin discuții amicale, participanții și-au putut evalua cunoștințele legate de câteva dintre emblematicele opere românești din programa școlară studiate până în momentul acela, precum: Harap-Alb, Ion, Moara cu Noroc și Baltagul. Câștigătoarea competiției este colega noastră de la clasa a X-a C, Păun Narcisa, care a acceptat provocarea, din plăcerea lecturii, reușind o performanță admirabilă.

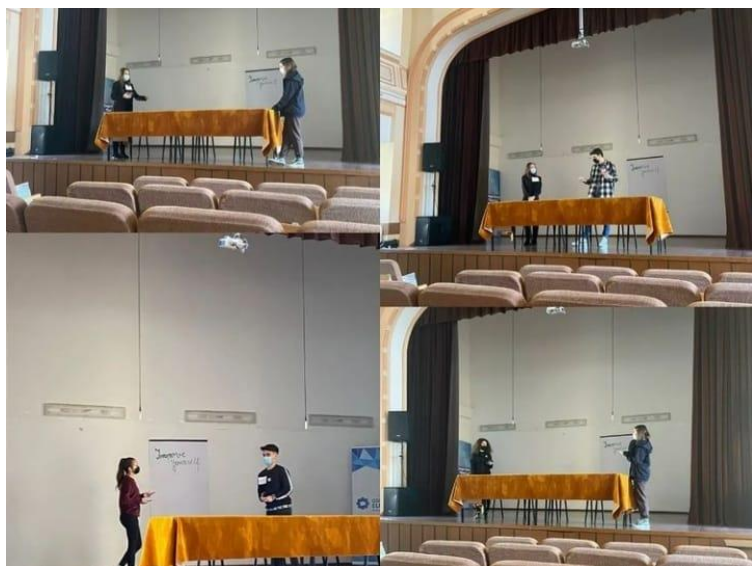

La cererea participanților, plănuim chiar o a Revista elevilor Colegiului Național „Elena Cuza”, Craiova

doua ediție a concursului, în cadrul căreia elevii întregului liceu să își poată prezenta cu mândrie cunoștințele.

Activitățile societății noastre în integralitate sunt destinate tuturor celor ce au focul artistic viu și își doresc să-și valorifice potențialul la maxim în acest sens. Suntem entuziasmați de acest nou proiect și de acest nou început.

Vă puteți alătura nouă și ne puteți urmări pe pagina de Instagram @insidersartclub, precum și pe Facebook, "Insiders."

| atitudini |

Poenaru George Cosmin

Clasa a XI-a F

Să vorbim și despre anime-uri

Anime-urile au devenit din ce în ce mai populare în țara noastră mai ales în rândul adolescenților și m-am gândit să scriu acest articol în special pentru persoanele privitoare de acest gen care poate s-au plictisit să audă peste tot de anime-uri cum ar fi “Naruto” sau “Shingeki no Kyojin(Attack on Titan)” așa că aş vrea să vin în ajutorul vostru aducându-vă la cunoștința câteva anime-uri care mie personal mi-au plăcut, dar nu sunt foarte populare.

Btooom

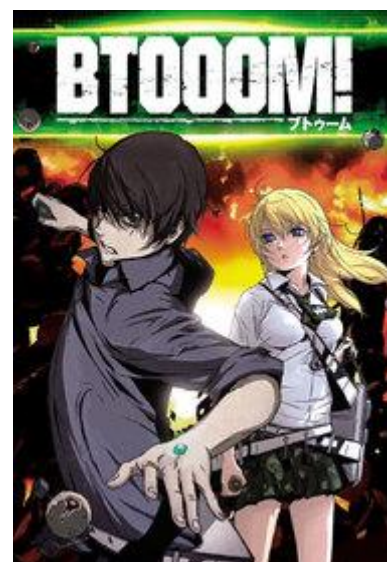
Ce este btooom? Btooom este cel mai bine vândut joc cu peste 3 milioane de exemplare în întreaga lume la momentul actual, iar pe locul 10 al celor mai buni jucători safaflă tânărul Ryouta Sakamoto, aceasta fiind și cea mai mare realizare a sa. V-ați întrebat vreodată cum ar fi să faceți parte din jocul preferat? Ei bine, dacă nu, vă pot spune ca Sakamoto a trăit această experiență chiar pe pielea lui, trezindu-se într-o zi cu un cip implantat în mana stângă și un rucsac lângă el.

Regulile sunt simple, cine supraviețuiește câștigă. Zece indivizi care nu se cunosc sunt adunați pe o insulă pustie și înarmați cu o cutie plină cu... bombe. Există opt tipuri diferite de bombe, de la cele cu explozie la impact, până la cele cu cronometru și chiar bombe care elimină gaze toxice.

Cine sunt jucătorii? Pe insulă sunt aduse decât persoanele care au comis “păcate” grave, indiferent dacă au fost făcute cu intenție sau nu și care nu au fost pedepsiți de lege. Oare ce are fiecare de ascuns?

Printre aceste persoane se numără și Himiko, soția lui Sakamoto pe care o întâlnește în joc și pe care nu a vazut-o niciodată înainte de a fi aduși pe insulă.

Acum vine partea complicată și interesantă în același timp, e mai ușor să câștigi singur sau într-o alianță? Sakamoto și Himiko vor forma o echipă sau nu vor mai ține cont de relația pe care au creat-o în joc?

Charlotte

Aș vrea acum să vă invit într-o lume fantasy unde ceea ce vezi nu e ceea ce pare, cum ar fi chiar numele acestui anime, poate crezi că așa se numește personajul principal (cel puțin eu așa am crezut) dar ce sa vezi? așa se numește cometa care a dat puteri speciale adolescenților, inclusiv personajului principal, Yuu Otosaka.

Să nu vă gândiți ca puterile acestea sunt uimitoare, chiar din contră, mai rău te baga în belele. Protagonistul își poate transpune mintea în corpul altcuiva ceea ce pare tare, și chiar e, până când afli că de fiecare dată după ce își folosește abilitatea leșină în cele mai nepotrivite locuri.

Nici colegii lui de breaslă nu sunt prea buni, spre exemplu prietena lui se poate face invizibilă, dar numai pentru o singură persoană fiind chiar util dacă vrei să te strecoari pe lângă cineva, dar ce faci dacă trebuie să treci prin fața unui grup? Iar acum vine rândul amicului sau care se poate teleporta pe distanțe scurte, partea nasoală e doar că nu ajunge niciodată unde trebuie, adică de ce să treci printr-un zid când ai putea rămâne blocat în el.

Totul pare să fie despre aventurile lor, un anime de relaxare, nimic complex de înțeles și pe alocuri amuzant fără a avea o poveste de bază în spate, dar lucrurile încep să se schimbe în momentul în care o melodie din copilăria lui Yuu are un impact puternic asupra sa și începe să-și amintească secvențe care i-au fost șterse din memorie. De către cine? De ce?

Ei bine, două lucruri vreau să vă mai spun înainte de a încheia, și anume că o să aveți parte de o poveste neașteptată dacă priviți anime-ul până la capăt și că este foarte interesant de aflat ce abilitați vor veni în ajutor pentru a face față necunoscutului, dat fiind că adevărata abilitate a lui Yuu este mult mai puternică decât fărâma de putere ce i-a rămas în prezent.

Ene Dumitru Andrea Beatriz
Clasa a XI-a F

De ce să fac voluntariat?

Atunci când un liceean se întreabă de ce să facă voluntariat, de cele mai multe ori răspunsul va fi acela la care se gândește toată lumea: "pentru facultate". Într-adevăr, răspunsul nu este complet greșit, dar nu acesta ar trebui să fie motivul întreg.

Voluntariatul nu ar trebui să însemne doar o piesă decorativă din dosar, dar și o experiență de viață, o bucurie, un ajutor. Iar cea mai bună parte este că prin el te poți redescoperi, îți poți găsi pasiuni noi și îți poți îmbunătăți skill-urile, toate acestea cât timp ajuti comunitatea.

În ultimii ani, ONG-urile locale au început să ia amploare, căutând cât mai mulți oameni. Făcând parte dintr-o echipă de voluntariat, perspectiva ta se schimbă, astfel încât vezi mai bine problemele orasului și ale societății, având și puterea de a face o schimbare cu un impact. Oportunitățile însă au existat și înainte. Știai că până și cele mai mari festivaluri au nevoie de voluntari? Printre ele se enumera UNTOLD, Neversea și Electric Castle. Toate acestea au nevoie în fiecare an de voluntari ca să funcționeze, iar lista continuă și ne dă oportunitatea să ajutăm în spital, pe smurd, în tabere, muzee etc.

Andrea Beatriz Ene Dumitru, clasa a 11-a F

"Personal, voluntariatul a avut o influență majoră asupra mea, dar nici eu nu făceam excepție, căci și motivația mea inițială a fost gândul la certificat și facultate. De fapt, aceasta nu s-a schimbat până ce nu mi-am dat seama ce mi se potrivește, iar adevărul este că a fost nevoie de răbdare, schimbări și refuzuri. Acum însă, pot afirma că, pe lângă că diploma poate ajuta pe plan profesional, farmecul adevărat constă în momentele, experiențele și prietenii dobândite."

Daria Onisa, clasa a 11-a B

"Consider că a fi voluntar ocupă mult timp și efort în viața unui elev. Desigur, timpul costă bani, dar am învățat să mă duc la un schimb valutar și să îi transform în "liniște sufletească".

Linistea mea sufletească este întreținută de capacitatea de a ajuta alți oameni, capacitatea de a înțelege că nu toți ne naștem în aceeași clasă financiară și toți trecem prin greutăți greu de explicat în câteva rânduri. Mă bucură ideea de a ajuta natura, animalele și în special oamenii, dându-le un exemplu de "așa da". Doresc să împărtășii dorința de a îmbunătăți ziua cuiva.

Ca vice-președinte la LEO Club Terra-Nova Craiova, în afara de responsabilitățile unui voluntar, am și sarcina de a ajuta organizarea unui proiect. Este greu. Sunt momente în care nu suntem luați în serios și momente în care nu ne iese activitatea așa cum o aveam pe fișa de proiect, însă măcar știu că am încercat să schimb ceva.

Consider că nu contează prea mult postul, eticheta pe care o ai într-un ONG, ci implicarea pe care o ai. Tot ce pot spune, este că în ciuda faptului că există momente de frustrări, mereu m-am întors cu și mai multă speranță în dezvoltarea tinerilor pe planuri sociale și civice. Am observat un interes aprins al

adolescenților de vârsta mea și sunt convinsă că o să reușim să facem niste diferențe.”

Ana Maria Gheorghe, a 11-a I

“Până să te afli în postura de voluntar, nu știi mult din ce se întâmplă în jurul tău. Odată cu evenimentele la care participi, situațiile în care te afli, ieși din zona ta de confort și înveți lucruri noi despre ceilalți, dar mai ales despre tine.

Îmi este destul de dificil să mă rezum la puține cuvinte când vine vorba de un subiect atât de important și mai ales să găsesc termenii potriviți pentru a descrie măcar jumătate din ce înțeleg eu prin a fi voluntar. Voluntariatul îmi face bine. Deși nu toate activitățile se numără printre preferatele mele, mă regăsesc în a încerca ceva nou, mereu, iar voluntariatul este inovativ. Am învățat să mă bucur de fiecare proiect datorită oamenilor prezenți, datorită experienței. Nu aștept nimic în schimb. Fac totul cu plăcere.” Câteva activități, care se află în clasamentul meu atunci când vine vorba de activități de voluntariat sunt: Presedinte “Simbio Dolj”; Campania caritabilă „O facem Craiova” pe care am înființat-o la nivel județean cu Alexandru Brotac și voluntarii Simbio Dolj; excursii în orașe din Oltenia; HEKTOMERON - 25 de ore live jucate de actorii Teatrului Național „Marin Sorescu” și nu numai; Street delivery; Urban Poetry. “

Mihai Ochea, clasa a 10-a D

“La început nu prea imi surâdea ideea de voluntariat, dar văzând că sora mea este atât de implicată în diverse activități, la liceu am luat hotărârea de a mă înscrie într-un ONG. Pot spune că pe lângă proiectele în care sunt implicat, am găsit și "niște oameni", iar acum pot să zic că acei "oameni" sunt ca o familie pentru mine. Voluntariatul m-a ajutat să mă dezvolt foarte mult, să pot comunica cu orice tipologie de persoană, să lucrez sub presiune și cel mai important să gândesc logic. Această organizație din care fac parte mi-a pus la încercare abilitățile, reușind să țin un discurs perfect în fața a peste 500 de persoane, să particip la numeroase proiecte și să relaționez cu o mulțime de adolescenți. Nu știu cum ar fi fost anii mei de liceu dacă nu făceam voluntariat.”

Universul Kpop

În zilele noastre adolescenții ascută diferite stiluri muzicale, de la cele mai populare la cele mai puțin populare. Kpop-ul este un stil muzical care în țara noastră este mai popular față de anii trecuți însă încă mai primește foarte mult hate cu pretextul ca „seamănă”. Deși în țara noastră nu este foarte popular în foarte multe țări este. Însă dacă nu știți ce este kpop-ul ei bine o să vorbesc despre asta.

Kpop-ul este korean pop care în mare parte este format din trupe însă se găsesc și artiști solo. Ei produc melodii care în majoritatea transmit diferite mesaje, cu videoclipuri foarte colorate din toate punctele de vedere. Kpop sau pop-ul coreean **nu** a apărut peste noapte. Deși a explodat în vest în 2018 datorită trupei BTS, Kpop-ul a fost deja foarte cunoscut în țara sa de origine Coreea de Sud, între anii 1992-1996. *Seo Taiji and the Boys*, una dintre primele trupe Kpop, au adoptat influențe vestice, în special afro-americane, în muzica lor încă de la început, aducând astfel ceva nou și neobișnuit pe scena muzicii din acea perioadă.

**Seo Taiji
and the Boys**

Seo Taiji

Pentru a deveni un artist kpop nu e ușor deloc. În primul rând trebuie să te înscrii la o agenție de la o vârstă foarte fragedă (unii artiști au chiar și 12 ani). Mulți din ei se duc la o agenție foarte populară cum ar fi Big Hit Music/Hybe Corporation agenția de unde provine populara trupă BTS, JYP Entertainment de unde provin trupe populare Stray Kids, Twice, YG Entertainment de unde provin trupele populare BlackPink și veteranii Big Bang, etc. Ei fac contracte cu aceste agenții. Artiștii kpop mai sunt denuiți și idoli.

Media vestică folosește termenul de *slave contracts* pentru aceste contracte, criticând sistemul robotic în care idoli coreeni se antrenează de la vârste și de 10 ani. Potențialii idoli pleacă de acasă să trăiască împreună cu alți potențiali idoli, luând cursuri de dans, muzică și limbi străine. În fiecare lună aceștia concurează între ei pentru șansa de a debuta. În 2012, *The Wall Street Journal* raportează faptul că SM Entertainment plătește în jur de 3 milioane de dolari pentru a antrena un potențial idol. La nivelul acestei agenții, după ce dai audii din punct de vedere vocal cât și coregrafic, fiind acceptat devii stagiar.

Ca stagiar respecti niște reguli foarte stricte, antrenându-te zilnic vocal și coregrafic, până la epuizare chiar. O altă regulă este să te încadrezi în standardele de frumusețe. În general, standardele coreene de frumusețe promovează un aspect inocent: fața mică, ochii mari, corpul subțire, calități ce pot da un aspect tineresc. În comparație cu standardele de frumusețe occidentale, coreeni par să țină mai mult către un aspect mai drăguț și copilăros al feței, asta la femei. Comparativ cu standardele din cultura occidentală, standardele de frumusețe masculine coreene sunt similare standardelor feminine.

Actualul standard de frumusețe coreean pentru bărbați este reprezentat de o figură drăguță, androgină (un amestec între masculinitate și feminitate). Dacă nu ai aceste caracteristici ori nu ești

IRIZĂRI

acceptat ori debutezi însă vei primi foarte mult hate care te v-a demoraliza, mulți din artiști ajungând la suicid sau să se îmbolnăvească din cauza dietelor exagerate pe care le țin.

Ei trebuie să fie perfecționiști și drăguți cu toți fanii lor chiar dacă nu se simt bine sau confortabil în momentul respectiv.

Frumusețea coreeană comparativ cu cea occidentală

Și totuși, de ce sunt atât de populare trupele k-pop ? Nu există un singur răspuns, dar cu siguranță sunt multe argumente. Alături de vizualul lor și talentele artistice multiple, lansările noi înseamnă resurse din partea agențiilor de divertisment, multă muncă și creativitate. Fiecare formație are un nume și un concept reprezentativ care va influența ulterior stilul abordat: inocent și romantic, misterios și elegant, matur, care promovează imaginea femeii independente, mesaje profunde, care vorbesc despre diferite probleme sociale și lista poate continua. Pe măsură ce au evoluat, trupele au surprins de multe ori cu schimbări de concepte care le-a adus rămas fidele este că ideea de regăsească până în la versuri, la scenice culoare. Cât știu că orice este însoțită de o arată și mai bine fiecare spectacol în sine, fenomenul pop popular.

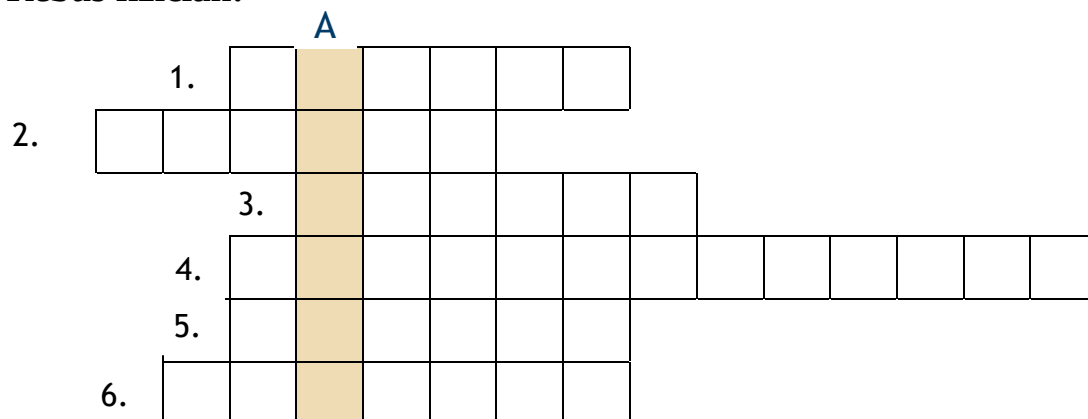
Un exemplu de o mult să ajungă faimoasă este BTS compusă din 7 membrii. Ei au provenit de la o agenție foarte nepopulară care acum este printre cele mai bune agenții. Muzica lor este inspirată din cărți precum cartea lui Hermann Hesse *Demian*, *Kafka on the Shore* de Haruki Murakami și *The Ones Who Walk Away From Omelas* de Ursula K. Le Guin. Fanii acestei trupe numiți A.R.M.Y, sau Adorable MCs for Youth, sunt de acord că BTS sunt mult mai mult decât Kpop și că doar datorită lor Kpop a devenit ceea ce putem numi acum „trend revoluționar.”

K-pop nu mai este demult doar un gen muzical popular în Asia. Muzica sud-coreenilor a cucerit fani din întreaga lume și chiar dacă piesele în limba engleză sunt o bucurie pentru ascultătorii internaționali, ei continuă să promoveze valorile țării de origine, fapt ce a ajutat la răspândirea culturii coreene în lume, o cultură a frumosului, unică, plină de emoție și culoare.

Antrenează-ți sinapsele !

Combei Mihai Bogdan
Clasa a XI-a F

Rebus fizician:

B

A-B: Unitate de măsură fundamentală în (S.I.) Sistemul Internațional

1. Element al unui circuit;
2. Efect al curentului electric;
3. Are ca unitate de măsură în S.I. Watt-ul;
4. Este o constantă de material;
5. Ansamblul format din sursă, fire de legătură și consumatori;
6. Poate fi generată de sursă și consumată de circuitul exterior și interior sursei.

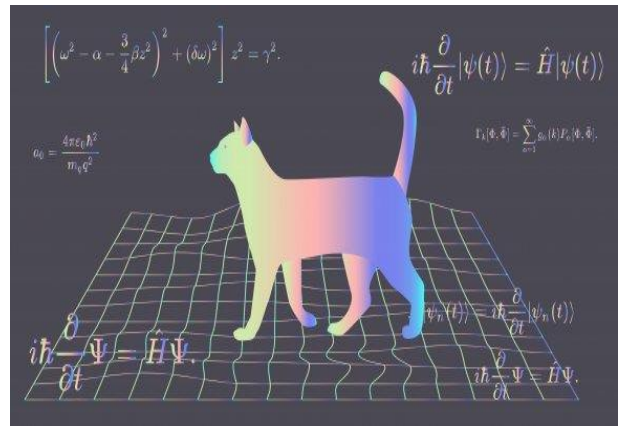
Ene Dumitru Andrea Beatriz

Clasa a XI a F

Unde e pisica?

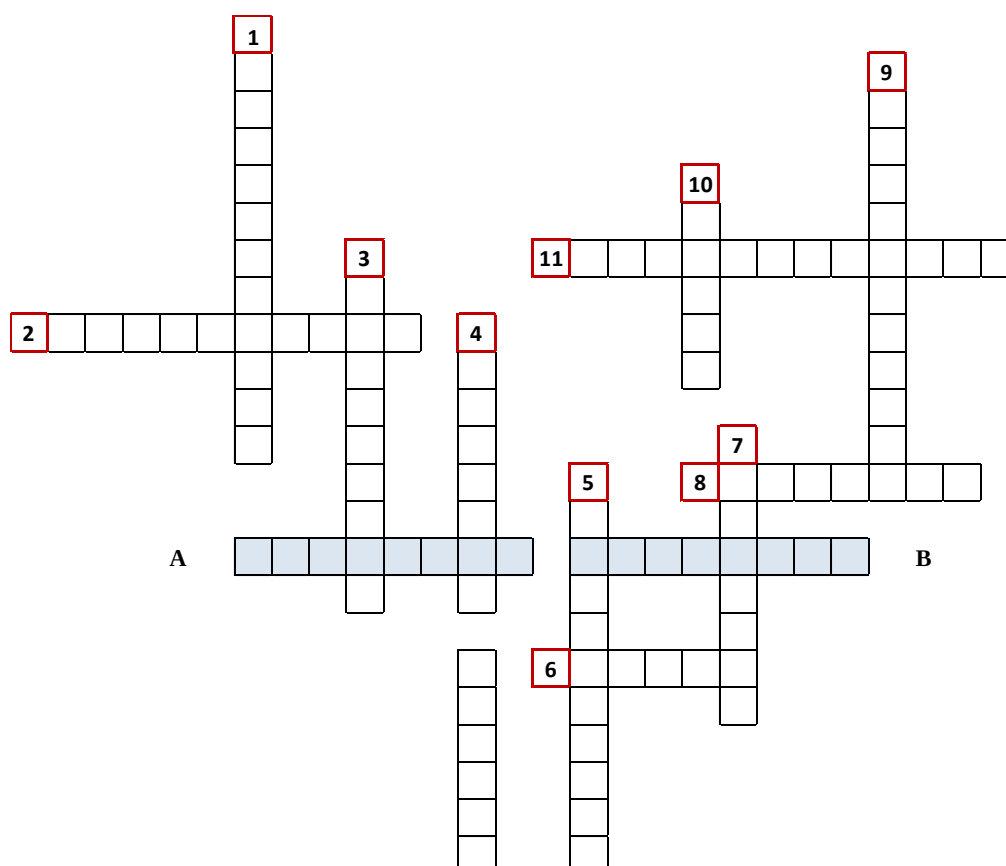
Un paradox foarte interesant pe care toată lumea ar trebui să-l cunoască este PISICA LUI SCHRODINGER. Acest experiment dezvoltat de către Erwin Schrodinger tratează urmatorul subiect: Dacă o pisică se află într-o cutie închisă, aceasta va avea o șansă de 50% să fie moartă și 50% șansă ca acesta să fie în viață. Rezultatul experimentului va fi stabilit la deschiderea cutiei. Între timp, cum poate fi considerată pisica, vie sau moartă? Pentru a înțelege totul mai bine trebuie să știți că acest experiment a fost propus cu scopul de a desconsidera Interpretarea Copenhaga a lui Niels Bohr care susține că impactul observatorului poate determina starea finală a sistemului fizic. Chiar dacă la nivel cuantic interpretarea pare plauzibilă, Schrodinger a vrut să îi demonstreze stupiditatea punându-l la scară largă. În timp ce cutia nu este desfăcută, pisica se află într-o așa numită superpoziție ce o determină a fi vie și moartă în același timp, lucru ce pare absurd la început, dar totuși parcă are sens.

Experiment, ce inițial a fost tratat ca pe o glumă către alt principiu, a ajuns să fie reprezentativ pentru felul în care privim lumea din punct de vedere cuantic. Acest experiment a dus la propunerea altor teorii foarte populare în ziua de astăzi, printre care cea a universurilor paralele a lui Hugh Everett. Teorie ce susține că mereu când o nouă observație este făcută asupra unui sistem, linia temporală este desprinsă, în cazul acesta, în două: una în care pisica e moartă, iar alta în care pisica e vie. Acest mod de gândire este unul foarte interesant, ce cu timpul a dus la formarea multor teorii despre felul în care putem percepe viața la scară cuantică și filozofică.

Antrenează-ți sinapsele!

1. **Rebus fizician:** Se poate măsura în grade C;
2. Se notează cu litera grecească rho;
3. Se află la bornele bateriei;
4. Format din două cuvine, constă în încălzirea conductorului atunci când acesta este străbătut de curent;
5. Ca proprietate electrică, ne arată în ce măsură se opune rezistorul la trecerea curentului prin el;
6. Grupare a rezistoarelor în ... după formula: $R_1 + R_2 + R_3 + \dots$;
7. Are ca unitate de măsură watt-ul;
8. Grupare a rezistoarelor în ... după formula: $1/R = 1/R_1 + 1/R_2 + 1/R_3 + \dots$;
9. Se exprimă în procente când este vorba despre. .. ;
10. Se măsoară în Amperi;
11. Consumatorul ce produce lumină.

| jurnal de călătorie |

Combei Mihai-Bogdan

Clasa a XI-a F

Sighișoara - "Perla Transilvaniei"

Cu toții știm ceea ce presupune viața de licean: program încărcat cu teste, proiecte, teme, stresul examenelor ce vor urma... maaari emoții! Și eu fac parte din aceeași categorie și pentru a mă deconecta, o bună ocazie a fost chiar vacanța de primăvară.

Nu știu alții cum sunt, dar în ceea ce privește călătoriile mie mi-a plăcut mereu să vizitez cât mai multe locuri noi, să descopăr culturi, tradiții, oameni și povești noi. Cu toate acestea, sunt anumite destinații care îmi intră la suflet și îmi place să revin acolo ori de câte ori am ocazia.

Astfel, Sighișoara a fost cea selectată, de această dată, din lista celor mai frumoase obiective turistice din țara noastră; singurul oraș-cetate locuit și conservat din România cu o inegalabilă atmosferă de poveste și iz medieval.

Încă de când am intrat pe porțile cetății, am fost fascinat de cât de bine era menținut totul, inclusiv turnul cu ceas, martor al miilor de întâmplări știute sau mai puțin știute.

Dacă ajungi cel puțin o dată la Sighișoara nu ai cum să nu observi căsuțele zugrăvite în culori aprinse ce readuc la viață bătrânul oraș.

Vizitând, am descoperit turnurile și turnulețele, fiecare cu povestea sa, iar dacă treci prin pietele romantice, nu poți rata scara acoperită (175 de trepte) construită pentru ușurarea accesului elevilor și localnicilor către școala și Biserica din deal.

Așadar, Sighișoara rămâne orașul ce rezumă visul unei călătorii în timp printre poveștile nemuritoare din inima Transilvaniei.

Călătorie cu accent britanic

Dacă ai vizitat vreodată **Londra**, este imposibil să nu fi simțit emoția, pe care acest oraș o emană încă din momentul în care pășești pentru prima dată după un zbor lung.

Plimbându-mă pe străduțe, am remarcat clădirile îngrijite, casele amenajate cu bun gust și izul de ceai negru englezesc, ce te îmbie să treci pragul unei ceainării autentice pentru a savura notele parfumate.

O scurtă repriză de ploaie și-a făcut simțită prezența; un bun prilej de a mă așeza la o masă, savurând ceaiul și privind pașii grăbiți ai trecătorilor printre stropii de ploaie -- timp suficient pentru a-mi organiza lista de obiective.

Am urcat apoi, într-unul dintre autobuzele etajate, devenite o emblemă a acestei capitale, obligatoriu să stai pe scaunele de sus, dacă vrei să te simți ca și cum ai fi la teatru, așezat undeva la lojă

Palatul Buckingham a devenit oficial Palat Regal al monarhului britanic la urcarea pe tron a Reginei

Victoria în 1837, fiind primul monarh care a avut reședința permanentă aici.

La început, palatul a fost denumit Casa Buckingham, construcția fiind ridicată pentru Ducele de Buckingham pe un teren ce fusese proprietate privată cu cel puțin 150 de ani înainte. Buckingham devine în cele din urmă palatul regal oficial al monarhiei britanice, începând cu anul 1837. Structura palatului este schimbată începând cu secolul al XIX-lea și tot atunci se construiește pe aripa de est celebrul balcon de unde membrii familiei regale salută mulțimea. Există camere de muzică, de ceai, încăperi unde regina servește micul dejun, dar și acele camere imense unde fețele regale primesc fel de fel de invitați de seamă.

Fiind în orasul Reginei, desigur, în stil tipic, atunci când vizitezi Londra, faci o scurtă oprire la **Palatul Buckingham**. Dacă reușești să ajungi la ora 11, vei avea ocazia să te bucuri de spectacolul zilnic de schimbare a garzilor, o tradiție păstrată cu sfințenie de zeci de ani.

Am rămas impresionat, însă, de **London Eye** și **Big Ben**, care sunt alte două obiective turistice, ce nu trebuie ratate atunci când ajungi în Londra, aflându-se aproape unul de celălalt.

Dacă vrei să ajungi la London Eye, trebuie să știi că e nevoie să te înarmezi cu multă răbdare pentru că este mai tot timpul aglomerat, dar priveliștea asupra Londrei merită toată așteptarea. Mergând mai departe, nu ai cum să nu observi celebrul ceas cu turn. Poate vă întrebați dacă Big Ben-ul funcționează?

Ei bine, răspunsul este DA, funcționează, chiar am avut ocazia să aud tot repertoriul bătrânului.

Deși termenul de Big Ben se referă strict la ceas, englezii folosesc acest termen făcând referire la întregul turn. Construcția îi aparține lui Benjamin Hall, care i-a dat de fapt și numele de Ben, însă cum clopotul era masiv, l-au denumit simplu, Big Ben, nume care se păstrează și în zilele noastre.

Evident că lista de obiective turistice nu se încheie aici, am descris doar câteva, cât să vă stârnesc interesul pentru a vizita capitala Angliei, totuși am să le enumăr câteva, pentru a avea niște puncte de referință, cum ar fi: Tower Bridge, Westminster Abbey, Muzeul de Istorie

Naturală(unde puteți găsi faimosul schelet Diplodocus), Sea Life London Aquarium, London Zoo, Hyde Park sau de ce nu, o croazieră pe Tamisa.

Acestea fiind zise, Londra este spectaculoasă nu doar prin minunatele obiective turistice cu care este înzestrată, ci și prin modul în care rămâne în sufletul și amintirile celor ce o vizitează pentru totdeauna.

Actualități

Chiliman Andra
Clasa a X a C

Proiectele ERASMUS+ sprijină modernizarea educației la Colegiul Național „Elena Cuza”

La Colegiul Național „Elena Cuza” din Craiova orice sfârșit lasă loc unui nou început. Este și cazul proiectului ERASMUS+ „Tineri motivați într-o școală modernă și sigură” care s-a încheiat de curând și care a avut ca obiective reducerea fenomenului de absenteism datorat comportamentelor de risc (bullying, discriminare), dar și modernizarea actului didactic care să-i atragă pe tineri către școală.

Deși proiectul a fost gândit și depus spre aprobare cu câteva luni înainte de începerea pandemiei de COVID-19, echipa de proiect a avut viziunea schimbărilor din societate, dar și din domeniul educației. De aceea, printre cele 4 mobilități de formare pe care le-a presupus proiectul, una („Innovative approaches to teaching” – Praga, 2021) s-a referit la noile metode de abordare a actului didactic, în timp ce o alta („The Flipped Classroom” – Heraklion, 2021) s-a axat pe achiziția de metode digitale de învățare, atât de utile în perioada școlii online și nu numai.

Proiectul a inclus, de asemenea, o mobilitate dedicată managementului comportamentelor de risc („Conflict management, Emotional Intelligence and Bullying Prevention” – Barcelona 2021) unde cadrele didactice prezente au făcut cunoștință cu metode de prevenire a atitudinilor necorespunzătoare în mediul școlar, dar și tehnici de stimulare a inteligenței emoționale a tinerilor.

Și pentru că multe dintre comportamentele de risc au drept cauză diferențele dintre elevi, cursul despre diversitate în clasa de elevi („Facing Diversity: Intercultural Classroom Management”- Barcelona 2021) i-a ajutat pe participanți să știe cum să abordeze actul educațional și comunicarea în clasă, astfel încât elevii să se poată adapta și dezvolta armonios.

Dincolo de mobilități, dar grație acestora, profesorii participanți au adus un plus de calitate orelor la clasă, au făcut schimb de bune practici cu cadrele didactice din școală și din afara acesteia. Și, astfel, ideile de nou și flexibil sunt la ordinea zilei în actul educațional la Colegiul Național „Elena Cuza”. Vestea s-a răspândit repede, colegii-profesori au împumutat din experiența participanților la mobilități și-au manifestat dorința de a învăța mai mult. Așa a luat ființă un nou ghid de bune practici „Profesori moderni = Elevi dedicați” care poate fi răsfoit și pe site-ul școlii.

Când tragem linie și privim spre activitățile proiectului ERASMUS+ „Tineri motivați într-o școală modernă și sigură” înțelegem cât de important este primul imbold de a schimba puțin lucrurile în educație și cum, mai apoi, dascălii îndrăgostiți de meseria lor aderă la orice fel de proiecte interesante, scoțând la iveală și punând în valoare propriile cunoștințe și abilități.

Acest proiect se va încheia, totuși, în curând, dar lasă loc unei acreditări ERASMUS+ pentru domeniul educație școlară pentru următorii 5 ani câștigat de Colegiul Național „Elena Cuza”. Un nou început care se anunță cel puțin la fel de interesant, mai cu seamă că acreditarea implică atât mobilități pentru profesori, cât și pentru elevii care au luat contact indirect cu spațiul educațional european și sunt nerăbdători să se întâlnească direct cu tineri din alte țări.

Dezbaterile în viața noastră, dezbaterile în Elena Cuza.

Cu toții susținem dezbateri în viața de zi cu zi despre filme, cărți, pasiuni și nu numai, întrucât fie că ne dăm seama sau nu, dezbaterile se află la baza firii umane.

Aceasta este, de altfel, inițiativa pe care clubul nostru de dezbateri "Express Cuza Debate" o are, încurajând cât mai mulți tineri să își susțină opiniile într-un mod respectuos și fairplay care să le garanteze victoria în orice argument pe care îl începi la cafea dimineața sau după ore.

Și știi ce o să spuneți: „dacă tot dezbatem zi de zi, cum ar putea un meci unde dai de reguli, minute de discurs și penalizări să nu se transforme într-o polologie du-te vino plictisitoare? Ei bine debate-ul nu este tocmai așa. Desigur, de reguli nu scapi, orice sport fizic sau al minții are astfel de parametri, dar orice joc e fun dacă știi să-l joci, nu?

La noi la debate, elementul central al fiecarui meci este moțiunea, adică tema, ce va fi dezbătută de către cele 2 echipe: Guvernul, care este în favoarea moțiunii, și Opoziția care nu este de acord cu aceasta. Echipele sunt, de asemenea, formate din câte 3 vorbitori ce aduc argumente, informații relevante, dar și puncte de contraargumentare. Deci, încă de la început, un bonus al debate-ului este varietatea ce însoțește vorbitorul ales. Te poți concentra fie pe alcătuirea argumentelor, fie pe contraargumentat (pentru cei mai "gică contra") fie pe ambele.

Însă, concret, care sunt avantajele debate-ului? De ce ar alege cineva să vină la școală sâmbăta (în loc să doarmă)? . În primul rând, este unul dintre cele mai bune locuri în care creativitatea și curiozitatea sunt cu adevărat contopite și coexistă, iar de-a lungul timpului ai ocazia să descoperi tot felul de informații inedite din domenii variate datorită documentării ce intră, de obicei, în pregătirea unui discurs. În al doilea rând, dezbaterile îi ajută pe participanți să scape de inhibiții precum teama de a vorbi public sau teama de a-și expune ideile, fără să fie prea intruzive.

Nu în ultimul rând, ceea ce este cu adevărat uimitor când vine vorba de debate este colectivul. A găsi un mediu sigur, lipsit de prejudecăți, în care ești primit cu brațele deschise din primele secunde, este un lucru rar pe care nu mulți s-ar aștepta să îl descopere într-o astfel de comunitate a cărei pasiune comună pare a fi contrazicerea continuă. Dar într-o manieră comună dezbaterilor, nu v-aș cere niciodată să îmi luați în considerare argumentul fără a vă prezenta de asemenea niște exemple, adică părerile concrete ale elevilor:

"Pentru mine clubul de dezbateri a însemnat multe lucruri: a însemnat oportunitatea de a cunoaște persoane noi și prieteni noi, a însemnat descoperirea unei pasiuni pe care acum vreau să o transform în carieră și, nu în ultimul rând, a însemnat o experiență: o experiență de care o să îmi amintesc cu plăcere tot restul vieții."

Brezniceanu Ioan Vladimir, 10 E

"Am venit la debate ca să învăț să mă exprim coerent în public dar m-a ajutat mult mai mult decât atât: am găsit persoane minunate, am scăpat de tracul de scenă și am învățat cum să câștig orice dezbateri :)"

Badea Andrei, 10 I

"Clubul de debate m-a ajutat să-mi exprim mai bine ideile și să am curajul de a-mi expune întotdeauna punctul de vedere. Am cunoscut oameni foarte faini și prietenoși, dispuși mereu să te ajute. Cu siguranță toată lumea ar trebui să meargă măcar o dată la debate dacă vrea să învețe lucruri noi și cu adevărat interesante.

Ana Popescu, 9H

Vintilă Selenă
Clasa a IX a C

Descifrează stelele

1. CASELE

PRIMA CASĂ: Personalitatea ta la suprafață și modul în care te prezinți celorlalți.

CASA A DOUA: Valorile tale personale și ceea ce deții (finanțele tale).

CASA A TREIA: Prietenia, vecinătatea ta și mediul tău imediat.

CASA A PATRA: Familia de origine și viața de casă aleasă; de asemenea „mommy issues”.*

CASA A CINCEA: creativitate (inclusiv bebeluși și artă), joacă și sex dinamic.

CASA A ȘASEA: Obiceiurile tale, viața de zi cu zi, munca și corpul tău.

CASA A ȘAPTEA: Parteneriat și relații pe termen lung (BFF-urile tale, sufletul pereche, prietenii tăi activi).

CASA A OPTA: Doririle tale sexuale, emoțiile profunde și resursele comune.

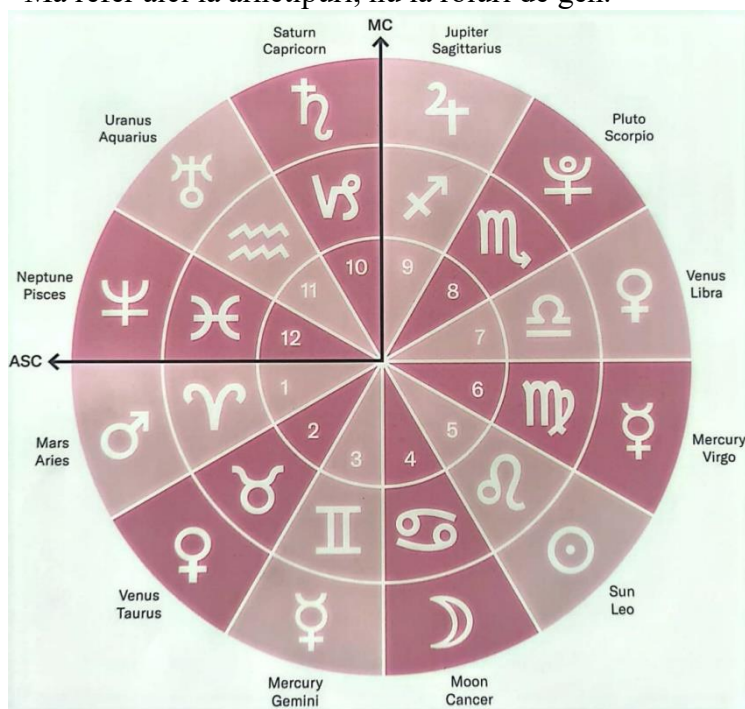
CASA A NOUA: Filosofii voastre, spirituale credințe și atitudini față de religie.

CASA A ZECE: Obiectivele tale de viață conștiente și cariera; de asemenea "daddy issues"*.

CASA A UNSPREZECEA: Viața ta socială și înclinațiile umanitare.

CASA A DOISPREZECEA: Subconștientul tău, sănătatea mintală și dezvoltarea/copilăria foarte timpurie.

*Mă refer aici la arhetipuri, nu la roluri de gen.

2. ZODIILE, ELEMENTELE ȘI CALITĂȚILE LOR

♈BERBEC: Cardinal, foc, Marte, prima casă

♉TAUR: Fix, pământ, Venus, casa a doua

♊GEMENI: Mutabil, aer, Mercur, casa a treia

♋RAC: Cardinal, apă, Luna, casa a patra

♌LEU: Fix, foc, Soare, casa a cincea

♍FECIOARĂ: Mutabil, pământ, Mercur, casa a șasea

♎BALANȚĂ: Cardinal, aer, Venus, casa a șaptea

♏SCORPION: Fix, apă, Pluto, casa a opta

♐SĂGETĂTOR: Mutabil, foc, Jupiter, casa a noua

♑CAPRICORN: Cardinal, pământ, Saturn, casa a zecea

♒VĂRSĂTOR: Fix, aer, Uranus, casa a unsprezecea

♓PEȘTI: Mutabili, apă, Neptun, casa a doisprezecea

3. MAI MULTE DESPRE PLANETE

Planetele îți explică mai detaliat cine ești tu:

Soarele este identitatea ta.

Luna sunt sentimentele tale.

Cum gândești și comunică este Mercur.

Cum te exprimi romantic este Venus.

Ceea ce faci este Marte.

Cum intenționezi să creșteți este Jupiter.

Ceea ce crezi că este posibil sau realist este Saturn.

Cum cauți să te desprinzi și fi liber este Uranus.

Neptun este locul în care ești evadist sau idealist.

Relația ta cu trauma, vindecarea, distrugerea și renașterea este Pluto.

| lingua universalis |

Catrina **A**na-**M**aria

Clasa a XI a **B**

Adivinanzas

1. Si me miras del revés,
me verás como animal,
mas si tú al derecho me miras,
yo seré un vegetal.

2. Tiene dientes y no come.
Tiene cabeza y no es hombre.

3. En blanco pañal nací,
En verde me transformé,
Y durante el crecimiento,
Amarillo me quedé.

4. Blanca soy y como dice mi vecina,
útil siempre soy en la cocina

5. En el agua se hace y en ella se deshace

6. Me hacen de leche de ovejas y cabras que pacen

7. No toma té, ni toma café, y está colorado, dime ¿quién es?

8. No soy ave,
pero de mis huevos,
se hacen palomitas,
para los niños buenos.

9. Blanca por dentro, verde por fuera.
Si quieres que te lo diga, espera.

10. Primero blanca nací,
después verde me quedé,
y cuando dorada torné,
hiciste un jugo de mí.

Respuestas: el arroz, el ajo, el limón, la harina, la sal, el queso, el tomate, el maíz, la pera, la naranja

Dinu David

Clasa a XI a B

A ningún hombre

A ningún hombre consiento
Que dicte mi sentencia
Sólo Dios puede juzgarme
Sólo a él debo obediencia
Hasta que fuiste carcelero
Yo era tuya compañero
Hasta que fuiste carcelero
Voy a tatuarme en la piel
Tu inicial porque es la mía
Pa' acordarme para siempre
De lo que me hiciste un día
De lo que me hiciste un día
Voy a tatuarme en la piel
Tu inicial porque es la mía
Para acordarme para siempre
Y recordarlo to'a la vi'a
De lo que me hiciste un día
De lo que me hiciste un día

Rosalía Vila Tobella

Tache Ruxandra Elise

Clasa a XI a B

Una historia sin fin

Me enamoré de ti por casualidad
Y, extrañamente, no me arrepiento de nada
Porque cada sonrisa que envías al aire
Me hace creer que no hay dolor en este mundo
Me enamoré de ti por casualidad
Pero, si sientes lo mismo o no,
Sé que mi corazón no parará
Lo último que podría decir
Es que pensaba que nuestro amor crecía cada día,
Pero no era suficiente lo que yo sentía o hacía
Y lo que habías vivido era duro
Si sientes lo mismo o no
Sé que mi corazón no parará
Porque cada sonrisa que envías al aire
Me hace creer que no hay dolor en este mundo

Ana Maria Gheorghe

Clasa a XI a I

Frühlingsgedanken

Auch in meiner Stadt ist der Frühling angekommen.

Ich sehe die Wiedergeburt der Natur.

Mehrere Kinder laufen glücklich.

Sehen Sie die Änderungen?

Auch Vögel erledigen ihren Alltag:

Fliegt! Singt! Es ist wunderbar.

Die Bäume haben ihre neue Kleider angezogen,
eine schöne grüne Kleidung.

Jeder Baum hat einen einzigartigen Schmuck.

Es gibt Blüten in verschiedenen Farben,

Es gibt smaragdgrüne Blätter
und alles sieht sehr schön aus.

In Gärten und Parks

blühen bunte Blumen:

Tulpen, Narzissen, Hyazinthen.

Ein Regenbogen,

der auf die Erde kam.

Farben

Das Thema Farben kann auf unterschiedliche Weise angegangen werden, sodass man völlig verschiedene Filme mit einer gemeinsamen Idee erstellen kann. Der geeignetste Farbfilm wäre meiner Meinung nach ein Animationsfilm für Kinder.

Ich stelle mir vor, dass dieser Film sogar einige Buntstifte im Plan hat. In einer grauen Welt, in der sich die bunten Farben vor dem Negativcharakter, also dem Anspitzer, verstecken müssen. Alle Bleistifte haben große Angst davor, wenn sie zu stark gespitzt würden. Sie würden sehr kurz werden, wodurch sie verschwinden. In dieser Welt gibt es eine Regel, wenn ein Bleistift zu kurz wird, verschwindet er spurlos und wird nie wieder gefunden.

Eine Gruppe von Stiften bestehend aus: Rot, Blau, Lila und Orange wird schon seit circa 1 Jahr zusammen vom Spitzer versteckt. Rot ist der Älteste und wurde einmal gefangen. Sie haben es satt, ständig wegzulaufen, weil alle Bleistifte versteckt sind, ist es ihre graue und traurige Welt geworden. Die 4 fangen an, einen Plan zu schmieden, um den Spitzer loszuwerden, aber sie sind nur 4. Nach 2 erfolglosen Versuchen werden auch Lila und Orange kürzer und Rot droht zu verschwinden. Blau sucht verzweifelt nach Hilfe, will nicht, dass seine Freunde verschwinden und beginnt andere Bleistifte um Hilfe zu bitten. Alle Bleistifte arbeiten zusammen und schaffen es, Spitzen zu gewinnen, die Welt wird wieder bunt.

Brief des Planeten Erde an die Sonne

Meine Liebe,

Ich finde Dich unglaublich! Deine Strahlen umarmen mich jeden Tag, Du bringst mich in jedem Frühling zum Leben zurück, schmilzt den Schnee und gibst meinen Pflanzen und meinen Tieren das Licht, das sie brauchen und so leben sie alle froh in Deiner Wärme. Jeden Morgen fühle ich Deine Liebe auf meinen Schultern, ich erwarte ungeduldig Deine Strahlen, die mich streicheln und mir viel Glück bringen. Ich bin glücklich, denn ich habe Dich und so lebe ich, ich bin ein lebendiger Planet und ich danke Dir für diese Chance. Die Vögel singen, die Pflanzen wachsen, alles ist in Bewegung in meinen Wäldern und überall. Meine Freunde haben kein Leben, sind tot, sie sind sehr traurig, nur ich bin in unserer Familie voll mit Leben und das ist nur dank Dir.

Ich liebe Dich und hoffe, Du verlässt mich niemals!

Voller Liebe,

Dein Planet

An alle Mütter aus der Ukraine

Eine Schneeflocke, zwei und die letzten...
So sehe ich schweigend,
Wie sie faul durchs Leben gehen.

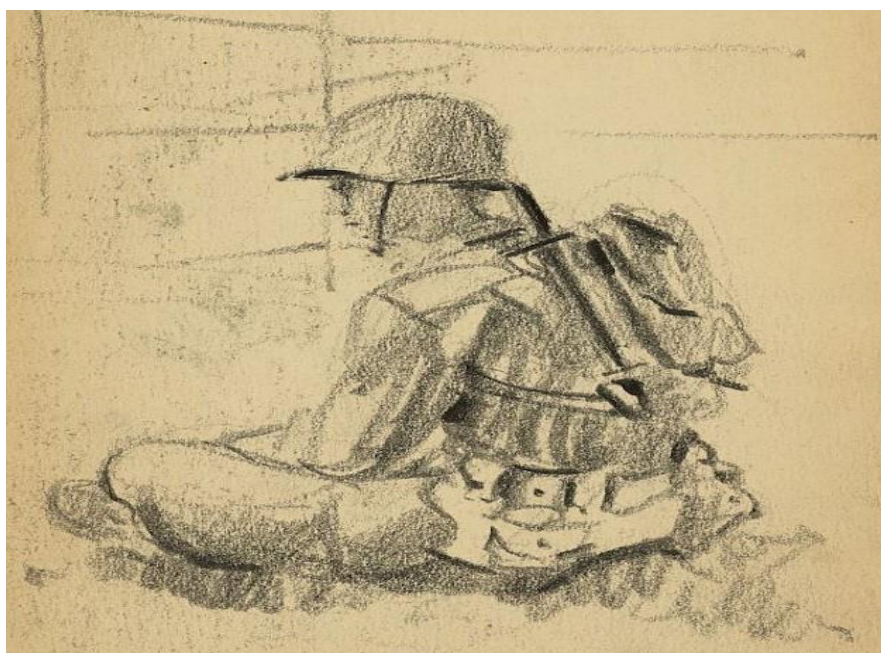
Eine Stunde, einen Tag, einen Monat, ein Jahr, ein ganzes Leben...
So lange dauert der letzte Schnee?
So lange dauert die erste Blüte?

Wie schwarz, wie weiß, wie laut...
Glücklicherweise bringt der Himmel von Zeit zu Zeit Frieden.

Mutter...mit Traurigkeit in Seele schreibe ich dir jetzt diesen Brief,
Zu deinem Geburtstag möchte ich noch jünger sein,
Um auf deiner Brust warm zu kuscheln,
Weder der Mantel noch die Waffe sind warm...
Und alles scheint wie das Ende der Welt.

Mutter, nichts ist jetzt, wie es früher war,
Ständig ändert sich alles,
Allerdings blühen noch die Blumen zu deinem Geburtstag,
Und deine Liebe ist noch wie die warme Sonne am Himmel.

Aus dem Krieg:
Alles Gute zum Geburtstag, Mama!
Und Slava Ukraini!

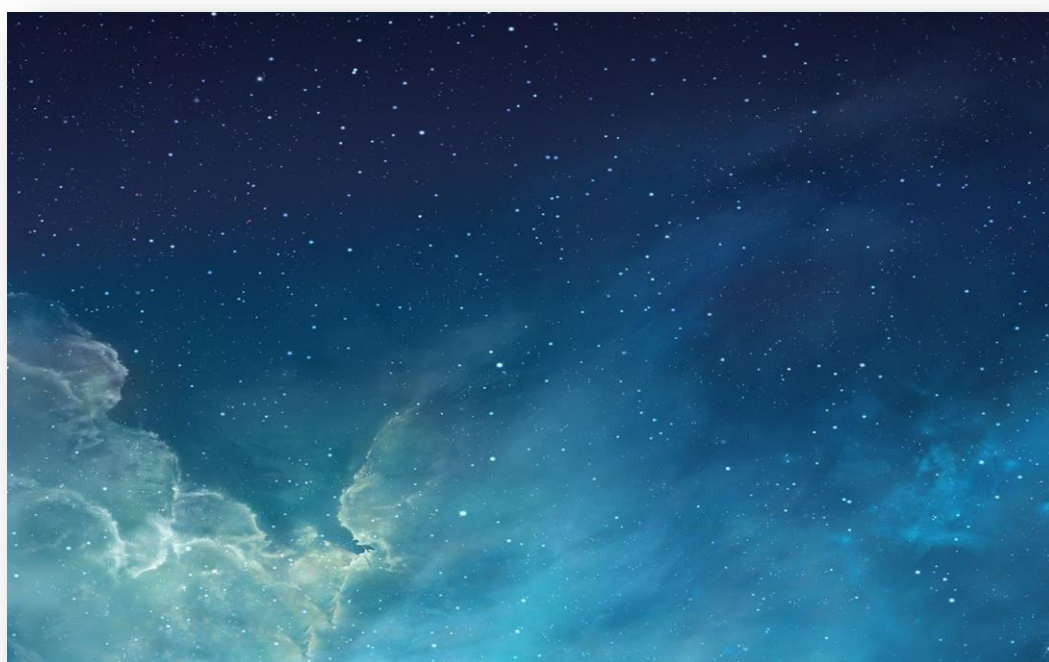

Șerban Mario Vlad
Clasa a IX-a H

Die Sterne weinen

Vergiss alle Tränen, die wir vergossen,
Der Himmel wird daran immer für uns erinnern.
Damals gingen wir durch den Garten spazieren,
Aber jetzt ist unser weißes Löwenmaul blutig.
Sogar die Sterne weinen, ist das nicht traurig?

Wo sind alle unsere Träume jetzt?
Wir ignorierten jedes Gesetz
Der Welt, die uns schützen wollte,
Und jetzt schweben wir auf einer Wolke,
Weit weg von unseren alten Leben.
Ziemlich bald werden wir fallen...
Bis dahin, bleiben wir zusammen.

Que-est ce que veulent les jeunes?

Quelle qu'elle soit la cause, les jeunes ne semblent pas savoir ce qu'ils veulent.

D'une part, on pourrait dire qu'ils sont trop jeunes pour être sûrs de problèmes aussi graves. D'autre part, l'adolescence est l'âge auquel on dessine la future carrière personnelle et professionnelle de l'individu.

Le vrai paradoxe vient quand, en ne sachant pas ce qu'ils veulent, les jeunes veulent à tout prix.

A mon avis, c'est un désir doublé d'une impatience inexplicable. La principale cause est la rapidité avec laquelle tout se passe dans le monde. Nous voulons et nous avons besoin d'un rythme rapide, mais la vitesse nous empêche d'avoir le temps d'analyser les choses, de nous adapter et de savoir où sommes-nous ou ce que nous allons faire.

La solution? Je ne sais pas s'il existe une solution que nous pouvons mettre en place rapidement. Je suggérerais toutefois qu'au-delà de la vitesse à laquelle la technologie nous invite, nous encourageons les jeunes à avoir des moments de réflexion. Ce sont des moments de paix dans lesquels ils peuvent se retrouver et ils peuvent découvrir ce qu'ils veulent et ce qui leur convient.

Turtles

Nature, through its wonders, arouses curiosity at every turn, and scientists are no longer content to discover them. Turtles are considered the longest-living vertebrates on the planet.

Turtles are among the oldest land species. The ancestors of today's frogs looked different, proving their adaptation to the environment. Turtles have been on Earth for over 220 million years, well before dinosaurs.

Did you know that there is a worldwide day for turtles?

Well, as early as 2000, American Tortoise Rescue named for the first time May 23 as the day of the turtles !

One of the most beautiful species of turtle is the so-called "turtle with stars" - *Testudo elegans*, originating from the east coasts of India. Its carapace has an oval shape, with the center vaulted and has drawings in the form of yellow stars, on a black background

A particular behavior is found in the male belonging to the species Turtle-of-baga, which, if a female is caught, are in a position to follow her in the fisherman's boat and often the boat was overturned, and the male deceived in his hopes (the female turtle being dead) attacks the fishermen, who had no chance of escape.

What is the first thing that comes to mind for any tourist when thinking of Zakynthos? Or the second one after the famous Navagio beach, the wreck beach? Definitely the cute square-headed turtles, *Caretta-Caretta*, the largest hard-shell turtles in the world. I saw them and I was impressed too!

The Laganas Bay of Zakynthos Island is the largest nesting place of the square-headed turtles throughout the Mediterranean. It is believed that 80% of the turtles in the Mediterranean come here in the summer to make their nest. *Caretta - Caretta* are the most studied and known turtles in the world and have the name of a square head due to the shape of their large head, with prominent beak, especially with respect to other species.

Because these turtles are on the verge of extinction, people protect their nests by placing a protective dial, as in the image attached.

These things, as well as many other interesting information will make you love these reptiles. Both children and adults are caught in the game of watching the turtles during cruises organized for their observation, or surprised by how much a meeting with the friendly reptiles even in the water, sometimes very close to the shore.

Reminder

Last week, my mother reminded me to sort my old toys in order to send the ones which were still in a good condition to an orphanage. While trying to motivate myself it was charity, so that I could carry on, I came across a cuddling teddy bear, tucked away through tatters and broken dolls. I needed a short break after ten exhausting minutes, spent among dusty boxes in the attic, so I decided to take it downstairs to have a closer look.

Shaking it up to remove the junk, I found beneath, my old, night, bed partner: a tiny, dark brown, British, furry, teddy bear. Its small, black eyes, and the large smile sewn in golden thread, gave him a cheerful and gentle air. It wore an elegant, tartan waistcoat, with silvery buttons and a big, butterfly tie around his neck. It had an inscription embossed on his arm, saying 'Good night, my friend!' which was also sewn in small, italic, golden letters.

Despite the initial feeling of joy, thanks to meeting an old friend, I felt like I had discovered a dead part of me, a faded piece among puzzling memories in my soul: a drowned paradise, buried under the frightening gloom of maturity.

To my surprise, when I pressed the inscription on his arm, a slow, soothing melody began, and all my infancy unrolled in my mind in the blink of an eye. An overwhelming feeling of guilt was embracing me with its freezing arms, while chunks of innocence, purity and genuine happiness were floating on the ocean of my heart, threatening to drown me soon. If only I could be a child again...

Mitroi Ștefania
Clasa a VIII a B

My Mother

If there's a person I love most
In this whole entire world
It'd be, of course, none other,
Then my sweet and caring mother.

Every time that life gets hard
Always when my mind is jarred
She's right there by my side
Helping me to get things right.

She's undoubtedly the best
And even she makes mistakes
She won't hesitate to see them
Learn from and never repeat them.

I don't care what others see,
Or whatever they believe
For as long as I love her
And even if rough times occur
She will always have a spot
Right there within my heart.

HARRY POTTER

A DOSE OF MAGIC

The classic “Harry Potter” series is always a good choice when it comes to movies. That’s why it’s called classic, right? Everyone who watched it, liked it or has even become obsessed with it. Everything in these films is about magic and fairy tales, but throughout these simple stories people can really learn useful things for the real life. Behind all of the spells that are used in “Harry Potter” there are actual meanings that everyone can interpret however they’d like.

SORCERY CHARMS YOUR HEART...

The friendships portrayed there can make you value yours more and the warmth in the holiday pictures makes you want to enjoy life more; it makes you BETTER. It pushes you to be kinder to your parents and it really settles some very important principles. Before I watched the films, I used to say they were only for nerds or little kids. I was a TOTAL HATER. But, after I finally decided to give it a try, I realized how silly I was to think such things.

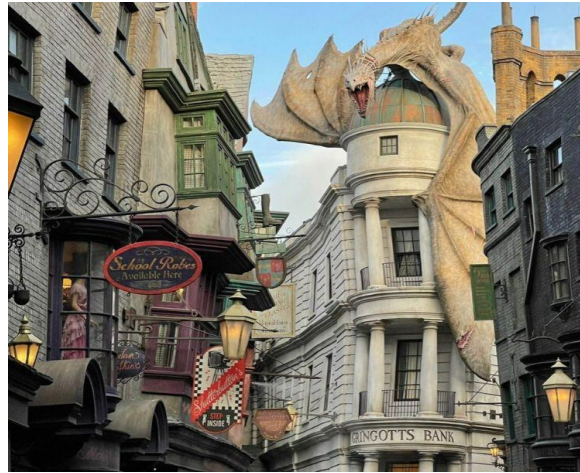

WHY SHOULD YOU ENTER THE WIZARDING WORLD?

I recommend watching these movies whenever you can: by yourself, with your family or with friends...basically whenever you get the chance, because I would give anything to go back in time and watch it for the first time again. That’s how amazing this series is!

ABOUT THE AUTHOR.

Despite the controversy around Mrs. J. K. Rowling's problematic opinions that she expressed on social media; we have to admit the fact that she is a genius for putting together an entire universe. The originality in her idea pushes everyone to secretly admire her mind. The success of her creation does NOT excuse her for disrespecting minorities. You can appreciate someone's work and still not support the author as well, if they are not a decent person in your opinion!

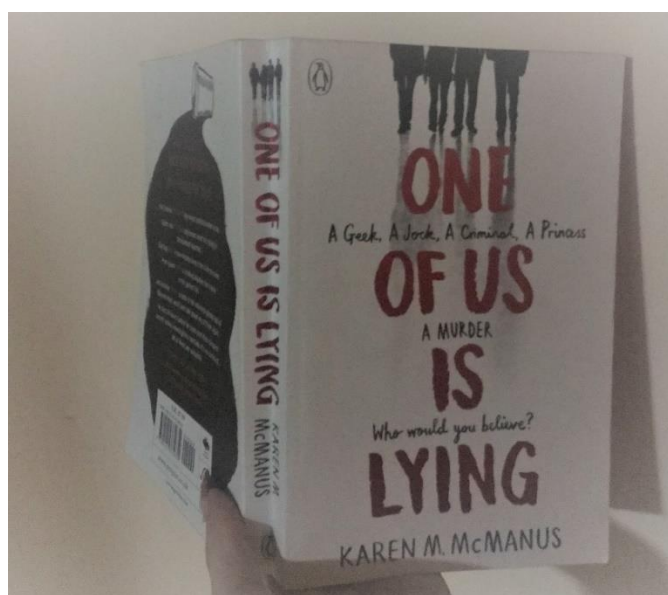
FINAL THOUGHTS

I can't wait for time to go by and have kids, so I can see them experience the Wizarding World impact. The magic is a concept that everyone should believe in once in a while, this breach in reality really makes a difference for a child, it gives them the possibility of dreaming and that is the most pure and wholesome part of life!

REVIEW FOR “ONE OF US IS LYING”

“Things will get worse before they get better”. That’s what Karen M. McManus wrote in her book, *One of us is lying*. I found this contemporary book brilliant and extremely captivating. It's the kind of book you don't let go of, which is why I read it in just 3 days. The action centres around Simon who is supposed to have been killed by one of the students he was in detention with. The book is written from the point of view of the 4 students in detention: Bronwynn, Cooper, Addy and Nate and all 4 are part of social categories at the opposite pole. When everyone has a big secret waiting to be revealed, how will they go about defending their reputation? Throughout the book, I tried to guess who was behind Simon's murder, but the "plot twist" left me speechless. My favourite character is Bronwynn because I think we are similar in behaviour and thinking. The girl is a model student who, however, makes a mistake and the desperation to hide her takes over. She thinks rationally and tries to hide her negative emotions. She is also one of the characters who helps the most to elucidate the case and who comes up with theories that make sense. In my opinion, you can see an evolution of behaviour in all the characters, but especially in Cooper and Addy who reveal their true personality and who master who they really are and what they want. The writing style is modern, light, very comfortable, so it's nice to read. This is just the first volume from the “One of us is lying” series. I love this book very much, so I totally recommend it and I give it 5 starts out of 5!!! I hope you will enjoy it too!!!

Hope for now, hope for later

When I was a kid, I used to look forward to being a teenager. Why wouldn't I? These handful of years are depicted as the time when your life mirrors a movie or a book, when everything is fun, easy, exciting, every problem you may encounter seems to solve itself, and you have no reason not to be happy. My childhood wasn't great, but when I watched shows about older kids living the life I desired, I started to fantasize about how my adolescence would look like. Hope has always been my best friend. No matter how many fights my parents had, no matter how mean other kids were to me, no matter how disappointing my life was, I've always had hope, hope that one day my dream would come true.

I lived with the illusion that growing up would change everything, so I waited. I waited for my parents to get their problems sorted out, to have a stable home. I waited to get out of middle school, where I spent what I consider to be the worst years of my life, I waited to go to high school, to have new friends, to be a new person. I knew what I wanted and I was willing to work hard for it. Slowly, I reached every milestone I had set for myself, but in spite of every achievement, every fulfilled goal, every step that brought me closer to the adolescence I had dreamed of, there was always something wrong: I was unhappy. No matter how many things I tried to change about my life and about myself, even if there were moments when I felt like I was finally living the dream, at the end of the day my pillows were always soaked in tears. Why? Why can't anything be enough for me?

After a very long time, many new experiences that changed myself completely, to the point where I'm unrecognizable compared to my 12-year-old self, after many tries and many failures, I came to a heartbreaking conclusion: my dream is intangible. Acknowledging this was the end of my innocence, because when life only keeps getting more and more unbearable what do you do? At first you try going through as many self-help books as you can, meditate, do breathing exercises, eat healthier, stay positive, everything you can possibly think of. You try everything you can to get rid of the emptiness, the guilt, the anger. Believe me, I tried, but nothing worked. So, what's left to do? You turn to the unhealthy coping mechanisms. Without realizing it you become addicted to the things you swore you would never even try when you were a kid. The sweet, innocent child that you used to be, the one that dreamed of happiness, the one you failed, she starts to seem more and more like a stranger to the unstable, miserable teenager you are now. But where exactly did I fail? For as long as I can remember I always tried my best to make my life better, but perhaps it's just out of my control. I can't change my

controlling, delusional father, or the school system that values memorizing more than logical thinking, but most importantly I can't change who I am anymore.

Even though my life has been terrible lately, I think I finally found some clarity. So, what if life isn't the way I had dreamed it would be? That doesn't mean I can't be happy. No one has it easy, we all just have different views on life itself. I'm jealous of religious people. I wish I could put my destiny in the hands of a higher being, but that's just not who I am. I believe I'm responsible for my own fate, but even though I can't find comfort in a post-mortem paradise, my heaven is much simpler: freedom. I want to be free from everything that's restricting me. My wings are clipped back and as soon as I'll be able to fly, I think I'll finally find peace. All I want is a small apartment and a steady job, a life where I'm in complete control. I'm convinced that would bring me the happiness I dreamed of as a child. I know it doesn't sound like much, but I think that's the key to happiness, simplicity.

I'm sorry to disappoint my younger self by not making her dream come true, but on my journey, I realized one important thing: beyond dreams there is reality. All you have is reality and all you can do is make the best of every moment.

Books Legacy

Cum găsești cartea perfectă pentru tine? Ei bine, pe contul nostru ai de unde alege. Poți găsi de la cărți underrated până la cele mai populare lecturi de pe booktok și bookstagram. Sarcina noastră este să citim cărțile, să le fotografiem și să te convingem să vizitezi universurile create de autorii noștri preferați.

Dacă ești interesat, nu ezita să arunci un ochi pe contul nostru: @books.legacy.

Bălă Andra (@iam.andra.stefania)

Constantin Beatrice (@_beea_05_)

Croitoru Karina

(@karina_maria_12)

Clasa a VIII a C

books.legacy

...

books.legacy EN: In a society run by men, a young lady decides to have her own will and choice. A story we all know and cherish, and let's be honest, who doesn't fancy Mr. Darcy?

RO: Într-o societate condusă de bărbați, o domnișoară decide să aibă propria voință și alegere. O poveste pe care o cunoaștem și o prețuim cu toții, și să fim sinceri, cine nu-l place pe domnul Darcy?

books.legacy EN: A multi-billionaire died and left his legacy to Avery, a girl who doesn't even know about his existence. His family is mad and will not let an unknown girl to steal their wealth. Let the games begin!

RO: Un multimiliardar a murit și și-a lăsat moștenirea lui Avery, o fată care nici măcar nu știe despre existența lui. Familia lui este supărată și nu va lăsa o fată necunoscută să le fure averea. Să înceapă jocurile!

books.legacy

...

Filișeanu Miruna

Clasa a VI-a B

IMPORTANȚA FAMILIEI ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ

Familia reprezintă o formă de organizare socială de bază, realizată prin prisma uniunii a două persoane ce își exercită iubirea reciproc și aceștia mai împart acest cerc al iubirii cu sau fără descendenții pe care îi au. Câteodată ni se poate părea ambiguu când suntem puși să oferim din punctul nostru de vedere o definiție concretă a familiei, întrucât este dificil de redat în cuvinte semnificația familiei. Familia înseamnă cel mai prețios lucru pe care o persoană îl poate avea. În brațele familiei tale vei găsi mereu iubire, sprijin și alinare.

Familia este locul în care fiecare se regăsește și aparține.

Există familii tradiționale formate prin căsătoria dintre un bărbat și o femeie, dar și o multitudine de forme netradiționale de familie – cum sunt cele din societățile mai puțin conservatoare.

Familia poate fi privită în sens nuclear (persoane cu sau fără copii), dar și în sensul familiei extinse (părinte singur, familie vitregă, bunici, veri, unchi, mătuși etc.).

Familia este sinonimul pentru încredere, confort, dragoste, grijă, fericire și apartenență. Familia este relația pe care o împărtășim din momentul în care ne naștem pe această lume. Oamenii care au grijă de noi și ne ajută să creștem sunt ceea ce numim familie. Membrii familiei au un rol important în a decide succesul sau eșecul unui individ în viață, deoarece oferă un sistem de sprijin și o sursă de încurajare.

Nu contează ce fel de familie au diverse persoane. Totul este egal atâta timp cât există grijă și acceptare. Relațiile pe care le au între ei membrii familiei o definesc și o fac puternică. Cu toții avem relații unice cu fiecare membru al familiei.

O familie devine puternică printr-o serie de factori. Cel mai important este, desigur, dragostea. Te gândești instantaneu la iubirea necondiționată când te gândești la familie. Este prima sursă de iubire pe care o primești în viața ta. Te învață semnificația iubirii pe care o porți pentru totdeauna în inima ta.

Apoi, vedem că loialitatea întărește o familie. Când ai o familie, îi ești devotat. Rămânem lângă familie în momentele grele și se sărbătorește în perioadele fericite. Membrii unei familii se sprijină mereu reciproc. Aceștia se susțin unul pentru celălalt în fața altor persoane în momentul în care acestea lezează familia, dovedindu-și loialitatea.

Cel mai important, lucrurile pe care le învățăm de la familie ne apropie. De exemplu, învățăm mai întâi cum să ne purtăm cu alte persoane prin intermediul familiei noastre. Familia este prima noastră școală și tot ceea ce învățăm în familie legătura. Ne dă motive să fim alături unul de celălalt, deoarece împărtășim aceleași valori.

Indiferent de situație, familia ta nu te va lăsa niciodată singur. Familia va sta mereu alături de un membru al său pentru a depăși greutățile vieții. Dacă cineva se confruntă cu orice fel de necaz, chiar și o mică discuție cu familia despre acesta îi va oferi un sentiment de speranță și de putere pentru a lupta împotriva acestor probleme.

Familia îndeplinește un rol decisiv în viațile noastre și ne transformă în oameni mai buni. Cei norocoși că fac parte dintr-o familie nu realizează de multe ori valoarea acesteia.

Mai mult, familiile ne învață să comunicăm mai bine. Când petrecem timp cu familiile noastre, ne iubim și comunicăm deschis, ne creăm un viitor mai bun pentru noi înșine. Când rămânem conectați cu familiile noastre, învățăm să ne conectăm mai bine cu lumea.

În mod similar, familia ne învață să răbdăm și să ne tolerăm. Cu toții avem defecte și perioade mai dificile, dar rămânem împreună din dragoste și respect. Familia ne sporește încrederea și ne face să ne simțim iubiți. Familia este pilonul puterii noastre, care nu cade niciodată, în schimb, ne ține puternici, astfel încât să devenim oameni mai buni.

Învățăm valorile dragostei, respectului, credinței, speranței, grijii, culturii, eticii, tradițiilor și tot ceea ce ne privește prin familiile noastre. A fi crescut într-o gospodărie iubitoare oferă o bază solidă pentru oricine.

Familia ajută la menținerea tradiției. Multe familii păstrează tradițiile împărtășind meșteșuguri și povești din trecutul familiei. Comunitățile prosperă atunci când familiile sunt puternice. Aceasta, la rândul său, contribuie la o societate solidă.

Ca instituție socială cu fundament biologic, familia este prezentă în întreaga omenire din cele mai vechi timpuri, indiferent de tipul de societate. Familiile în diverse culturi diferă în funcție de structura demografică, organizarea economică și credințele religioase, care își imprimă propriile caracteristici, asupra familiei. Nu cred că există un model de familie despre care se poate spune că constituie baza comună a tuturor societăților umane.

Oficiile de stare civilă din diverse societăți nu fac altceva decât să aplice o normă de conveniență socială. Familia este mai mult decât oficializarea prin căsătorie a relației dintre două persoane.

Istoria familiei oferă dovezi substanțiale ale diversității formelor acesteia. Ne gândim la familie ca la un grup de indivizi care locuiesc sub un singur acoperiș, legați prin rudenie și prin relații de muncă sau prin numai relații de muncă.

Încă de la începuturi, istoria familiei a fost strâns legată de istoria femeilor și a sexelor – de la autoritatea masculină, opresiunea femeilor la emanciparea femeii. În spațiul european la care și țara noastră se revendică, familia a fost de departe cea mai puțin patriarhală dintr-o lume foarte patriarhală.

Pentru mine, familia înseamnă părinții mei, Loredana și Robert care se iubesc, se susțin și se respectă reciproc, mă înconjoară cu infinită afecțiune și îmi transmit valorile lor – libertate, curaj, muncă susținută, independență, determinarea, stima de sine, respect pentru cei din jurul nostru. Dar familia mea este și bunica mea maternă Elena, care m-a învățat să iubesc cartea. Familie înseamnă și bunicii mei care nu mai sunt în viață – bunicul patern Valeriu al cărui deces când aveam șase ani a fost cea mai mare pierdere din existența mea, precum și bunicii care nu mai existau când am apărut eu pe lume – bunica paternă Maria și bunicul matern Florea. Toți aceștia mă definesc ca persoană.

Dar, familia extinsă este cea care îmi asigură relaxarea. Mă gândesc la nașii mei Irinel (verișoară primară cu tata) și Mișu de la care am învățat ce înseamnă generozitatea și pofta de viață. Familie înseamnă mătușile mamei Maria și Elena, unchiul Dan, mătușa Tania și fiica ei, fina noastră Sara, mătușa Adina, unchiul Bogdan, verișorii mei Andrei, Albert și Veronica, unchiul Iulius și mătușa Elvira.

David-Alexandru Cîrneanu
Clasa a VIII-a C

Realitate

Lumea asta te rănește,
 E mai crudă decât pare.
 Dragostea te încălzeste,
 Doar din ea focul răsare.
 Și când ele se combină,
 Te simți nul, pe jumătate,
 Nu vrei să mergi mai departe,
 De teamă să n-ai vreo vină -
 Nicio pată în lumină.
 Însă una fără alta
 Ambele s-ar mistui,
 Încet, încet...
 În undele timpului,
 Ca pe-aripile vântului.

Haicu (poezie japoneză)

Cavalerii florii de cireș
 În grădină se adună,
 Înmiresmând natura și sufletul

|lumea primarilor|

Marancea Iris- Unda

Clasa a II-a B

În lumea cărților

Într-o zi, m-am dus la librăria de la colț să-mi iau o carte. Când am ajuns, cu toate că eu nu vedeam pe nimeni înăuntru, pe ușa de la intrare scria "deschis". Am intrat. Rafturile erau pline de cărți: cărți de povești, cărți în limba engleză, cărți de aventură, chiar și benzi desenate. Dar pe mine nu mă interesau acestea, mă atrăgea un raft unde scria că erau cărți despre lumi magice. Am luat o carte și am deschis-o. În acel moment, toate cărțile au ieșit de pe rafturi și au început să zboare haotic prin librărie. Am închis ochii. Dintr-o dată, am simțit că se făcuse frig. Când i-am deschis, în fața mea era o pajiște imensă, cu câțiva brazi. Dar pajiștea arăta ciudat, parcă era luminată de reflectoare care picau din cer! Cum să pice reflectoare din cer?! Cu siguranță, lumina venea de la altceva, mi-am spus eu. M-am uitat la cer și totul părea perfect normal, cu excepția unui lucru: o ploaie de stele. Intrasem într-o librărie și mă trezisem sub o ploaie de stele! Și mai era ceva! O carte imensă cu paginile desfăcute în chip de aripi, o carte zburătoare! Trebuie să fie a unei ființe magice, m-am gândit. Cartea se apropia mai mult... și mai mult... până când s-a așezat pe iarbă, la câțiva pași de mine. O umbră ciudată a coborât dintre paginile ei. Semăna cu o pisică.

- Nu te-am mai văzut niciodată pe aici, zise ea. Cum te cheamă?
- Mă cheamă Iris, am răspuns eu. Tu trebuie să fii o pisică, nu-i așa?
- Da, spuse umbra, sunt o pisică magică. Una care toarce povești. Tocmai ce mă pregăteam să mai lucrez ceva pentru copiii cărora li se face frig și au nevoie să se învelească în poveștile mele. Am văzut că ți se făcuse răcoare, este adevărat?
- Am simțit puțin frig, i-am răspuns. Dar la ce te uiți? am întrebat-o, văzând că scotocea printre ramurile brazilor.
- Mi s-au împrăștiat niște povești, zise pisica, nu mai dau de ele de câteva zile.
- Te pot ajuta eu, am zis, mă pricep la găsit lucruri ascunse.
- Atunci, urcă aici, spuse pisica, arătându-mi cartea care bătea deja din pagini. Cred că de sus putem vedea mai bine.

Am urcat. Dintr-o dată, cartea s-a ridicat și a pornit. De sus, se vedea, într-adevăr, foarte bine. Treceam peste munți, peste păduri de brazi, peșteri și lacuri dar nici urmă de povești. Pe drum, am întrebat-o:

- Dar n-ai putea să-mi spui cum am ajuns aici?
- Ba, așa avea o explicație, a zis. Există un portal în fiecare lume. Da, sunt tot atâtea lumi câte cărți există în univers iar aceste portaluri iau forma cărților, fiecare carte deschizând câte o lume. Și așa cred că ai ajuns și tu aici, îmi explică pisica magică.

În timp ce vorbeam, nu mi-am dat seama că nava-carte cobora. Mai jos... și mai jos..., până când se așeză pe altă pajiște.

- Acum ce facem? am întrebat eu.
- Vom căuta și aici a zis ea.

Am căutat și am căutat, până când am dat de o mică peșteră.

- Hai, să intrăm, poate acolo sunt poveștile, am propus eu.

Am intrat și am dat de un urs.

- De ce ați venit aici? a zis ursul.
- Vorbești? Am întrebat eu.
- Sigur că vorbesc. Toți urșii vorbesc, a zis el.
- Am rătăcit niște povești și am venit să le căutăm, a spus pisica-umbră.
- Adică acestea? a zis ursul.

Erau chiar poveștile pe care le căuta pisica ciudată și magică.

- Da, chiar acestea! am zis eu, entuziasmată.

Ursul se gândi o clipă, apoi spuse:

- O să vi le dau, oricum. Sunt foarte călduroase și moi dar, probabil erau pentru altcineva, care nu are blana groasă, ca mine.
- Mulțumim, a spus pisica, oferindu-i ursului un pește foarte mare dintr-o gentuță foarte mică.

Am ieșit din peșteră și ne-am dus la cartea înaripată. Pe drum, am întrebat:

- Și eu, cum voi ajunge acasă?
- Simplu! a zis pisica și a scos din gentuță o carte multicoloră, cu titlul "La librărie". Deschide-o și te vei întoarce acasă, a încheiat.

Mi-am luat „la revedere” și am deschis cartea. M-am trezit la librăria de la colț, cu cartea în mână. M-am uitat la ea. Parcă se întâmplase ceva dar nu mai țineam minte prea bine... "Poate a fost doar un vis", m-am gândit, îndreptându-mă spre ușă. Voi vă mai amintiți ce s-a întâmplat?

ÎNVINGĂTOAREA

Pe data de 22 octombrie, elevii clasei a patra din cadrul școlii noastre, s-au gândit să organizeze un concurs de baschet. Toți voiau să participe, așa că s-au hotărât să facă două echipe: echipa fetelor și echipa băieților.

Și-au ales conducătorii, apoi au început antrenamentele pe terenul de sport din spatele școlii. Băieții jucau foarte bine, dar fetele, ambițioase, au învățat și ele repede mișcările. În fiecare zi, după ore, terenul de baschet devenise un tarâm al magiei, unde jocul și spiritul de echipă îi purtau pe copii în lumea fascinantă a sportului. Fiecare își vedea echipa ca pe o viitoare campioană olimpică.

În grupul fetelor era o fetiță, Alexandra, cu părul roșcat și ochi verzi, sclipitori ca smaraldul. Ea nu știa să joace baschet, dar în urma antrenamentelor a reușit să se descurce foarte bine. Era foarte sensibilă și retrasă. Trăia într-o familie în care nu prea se bucura de copilărie. Părinții o pedepseau atunci când obținea calificative mici la școală. Doar bunica, ființa cea mai iubitoare, cu ochi albaștri și blânzi, o ajuta să treacă peste toate acestea cu poveștile pe care i le citea în fiecare seară, dintr-o carte secretă, cu copertele de aur. Însă bunica ei murise acum câțiva ani, astfel că nimeni nu-i mai spunea cuvinte de alinare. Deși ducea o viață grea, nu-și pierduse încrederea în sine.

Alexandra îl avea ca prieten foarte bun pe Mihai, un coleg de clasă. Acesta era printre cei mai buni baschetbaliști din echipa băieților.

A sosit și ziua cea mare. Toți copiii erau foarte entuziasmați, în afară de Alexandra și Mihai. Băiatul aflate că prietena lui nu voia să participe deoarece considera că nu e bine pregătită. A încercat de multe ori să-i spună că a făcut progrese și că are nevoie doar de curaj.

La ora stabilită, cele două echipe s-au întâlnit pe marele teren de baschet, unde avea loc competiția. Fluierul domnului profesor de sport anunță începutul jocului. Copiii s-au împrăștiat pe tot terenul. Alexandra se așezase într-un colț și-i privea pe toți cum intră în joc. Soarele blând de toamnă îi mângâia părul cârlionțat, dar o îndemna în același timp să alerge după minge și să participe la joc.

Fata a prins curaj, s-a ridicat de la locul ei și a intrat în echipă. De partea cealaltă, Mihai era foarte speriat și o urmărea cu privirea. Băieții îi strigau să prindă mingea și s-o arunce la coș, dar el dezorientat, nu făcea nimic din toate acestea. I se părea că este cel mai nepriceput și neîndemânatic.

Era o competiție foarte frumoasă. Au fost înscrise goluri de către ambele părți. La un moment dat, copiii sunt anunțați că jocul se apropie de sfârșit. Echipele se aflau la egalitate.

Toată lumea credea că așa se va termina competiția. Alexandra a apucat repede mingea și a aruncat-o direct în coș. Toți, în cor, și fete și băieți, au strigat: „Uraa!” Alexandra a fost înconjurată de colegi.

La sfârșitul meciului, echipa câștigătoare a fost felicitată, iar pe obrazul fetei s-a rostogolit o lacrimă de bucurie. Mihai i-a strâns mâna și i-a spus: „Știam că până la urmă vei învinge!”

Sava Eveline Maria
Clasa a II-a A

Made for Europe!

”Numele meu este Sava Eveline Maria și reprezint Colegiul Național ”Elena Cuza” din Craiova, iar ea este ...Mathy, prietena mea care iubește matematica!”

Am repetat aceste cuvinte în introducere atât la faza județeană, cât și la faza națională a Concursului ”Made for Europe”, fericită să prezint produsul final din proiectul eTwinning ”Mathematic Cafe”, proiect derulat cu entuziasm de clasa a II-a A, profesor înv. primar Simona Ghenea.

Nici nu vă imaginați ce a însemnat pentru mine să particip la 9 ani la organizarea standului județului Dolj din cadrul unei expoziții impresionante de produse realizate de școli din toată țara, să le vorbesc invitaților care ne admirau munca despre aventurile noastre în lumea numerelor și mai ales, să îi fac să înțeleagă că matematica e chiar minunată! Noroc cu Mathy, păpușa din șosete, ce mult m-a ajutat!

Am avut mari emoții în ziua prezentării deoarece timpul mi se părea prea puțin pentru a arăta toate activitățile realizate de clasa noastră în colaborare cu elevii din alte țări!

Am reușit să explic de ce acel e-book poate fi sursă de inspirație pentru alți profesori, iar locul III pe care l-am obținut m-a făcut mândră că am reprezentat clasa și școala cu succes!

Poate nu am avut o vacanță de primăvară liniștită, dar nu voi uita niciodată echipa din care am făcut parte, susținerea părinților, încurajările domnișoarei, gustul feliei de tort, Muzeul Tiparului și nici Turnul Chindiei!

Mulțumesc, Made for Europe!

Mulțumesc, Târgoviște!

La concurs, pe podium, sus

Într-o zi de iarnă rece,
Când era la patinoar,
Pe lângă Elena trece,
O fetiță cu fular.

Îndată ce o zărește,
Cu ea se împrieteneste.
Și-o invită la un concurs
Nu tare greu de parcurs.

-Regulile sunt așa :
Fii atentă, draga mea!
Fii fair-play și cumsecade,
Și vom scrie trei șarade.

Fetița a acceptat,
La reguli s-a adaptat.
La concurs când au ajuns,
Iute-n sală au pătruns.

Acum ele știu deja
Că-n echipă vor lucra.
Una scrie, alta desenează,
Ce-mpreună-și imaginează.

Pentru că au fost istețe,
Și foarte descurcărețe,
Concursul au câștigat,
Și premiul l-au ridicat.

S-au cunoscut la patinoar,
Elena și fetița cu fular.
Acum sunt prietene bune
Toată lumea o poate spune.

Au reușit la concurs
Și-au ajuns pe podium, sus.
Au învățat că în viață,
Dacă vrei... ajungi în față.

Buică Irina
Clasa a II a A

eTwinning!

Numele meu este Buică Irina, sunt elevă în clasa a II-a A la Colegiul Național "Elena Cuza" și iubesc proiectele eTwinning! Îmi place să descopăr activități interesante alături de copii din alte țări, să creăm jocuri și să lucrăm în echipă!

Ultimele proiecte în care mi-a făcut plăcere să lucrez au fost "Escaperoomland-a magic realm of learning" și în "Digital Journey to Creativity".

Deoarece iubesc spațiul, am făcut parte din echipa care s-a ocupat de realizarea unui joc de tip escape legat de planete și am contribuit cu idei și produse creative la realizarea unei baze lunare utilizând CoSpace. Este atât de interesant să descoperi informații utile despre Cosmos cu ajutorul aplicațiilor digitale! Am realizat și un costum spațial, am învățat să codific mesaje și să evadez din anumite jocuri bazate pe logică, alături de echipă.

Doresc să fiu astronaut, iubesc matematica și științele și știu că am mult de muncă, dar mai știu că visele pot deveni realitate dacă te străduiești!

Cotfasă Miruna
Clasa a IV-a A

S.O.S. poiana!

A fost odată ca niciodată, într-un tărâm îndepărtat, un vestit vrăjitor bun. Dar acesta avea o fiică, Azurin, pe cât de frumoasă, pe atât de rea și răzbunătoare.

Din cauza faptelor sale rele, vestitul vrăjitor a alungat-o pe fiica sa din împărăție. Străbătând nervoasă munții și văile, Azurin și-a propus să distrugă tot ceea ce era frumos în calea sa, gândind că astfel se putea răzbuna pe tatăl său.

A ajuns și într-o poiană, plină de flori multicolore și animale cu blana stufoasă. De cum a zărit-o, a și început să-și folosească puterile, distrugând poiana încetul cu încetul.

În prima zi, a făcut să dispară florile și plantele. Toate animalele erau speriate, căci nu mai aveau mure, afine sau fructe de pădure. În a doua zi, a făcut să dispară copacii. Vietățile poienii erau înfiorate deoarece acum nu mai aveau case, nici locuri unde să se ascundă de dușmani.

Azurin însă nu știa că tatăl său trimisese o vrăbiuță albastră ca valurile mării care să-l informeze ce făcea aceasta de când a fost alungată din împărăție. Când vrăjitorul a auzit isprăvile ei, mai să-i sară părul din cap! Imediat și-a luat bagheta magică și a pornit la drum către poiana aflată în pericol.

Între timp, generosul arici, care îngropase merinde pentru orice ocazie, a împărțit fiecărei vietăți din poiană câte puțin din alimentele pe care le avea.

Vrăjitorul, ajuns în poiană, a cerut ajutorul tuturor animalelor pe care le vedea ca s-o oprească pe Azurin din distrugerea lumii.

Amândoi având puteri magice, au pornit o luptă grea. Se observau scântei, aici și acolo. Animalele încurajau vrăjitorul cel bun și vestit, în timp ce Azurin era singură la putere.

Lupta a durat trei zile și trei nopți, până când vrăjitorul bun și-a învins fiica. Toate vietățile s-au bucurat de înfrângerea lui Azurin. Vrăjitorul a refăcut poiana la fel cum era înainte, la fel de bogată și frumoasă.

De atunci Azurin și-a învățat lecția și a fost reprimată în împărăția tatălui său.

Personajul :	vrăjitor	Azurin	pasărea splendidă	ariciul
Trăsătura:	bunătatea	răutatea	Istețimea	generozitatea
Rolul:	salvator	răufăcător	observator	ajutor

Venirea primăverii

Era o zi obișnuită de primăvară. Andrei hotărî să facă o plimbare scurtă prin pădure, cu gândul de a cunoaște cât mai multe viețuitoare.

Împreună cu familia lui au pornit la drum spre pădure. Odată ajunși acolo, s-au hotărât să facă un picnic. În timp ce mama și tata puneau masa și scaunele, Andrei a decis să se așeze pe iarba înverzită de pe malul unui lac apropiat și să admire frumusețea primăverii.

Imediat după ce s-a așezat pe iarbă parcă auzea o voce subțire.

- Soarele e din ce în ce mai frumos, dar ghiocelul tot nu înflorește ca să ne spună și nouă că a venit primăvara.
- Cine e acolo? a întrebat Andrei.
- O, bună! Nu te-am observat! Sunt vulturul Iagvil, cel care ghidează vântul în fiecare zi, dar astăzi e diferit. Avem o problemă! E aproape primăvară, iar vântul trebuie să-și ia o vacanță până vine toamna. Dar, acesta a spus că nu vrea să plece decât atunci când acest ghiocel va avea de gând să înflorească și încă nu se hotărăște, chiar dacă soarele strălucește pe cerul albastru.
- Ei bine, poate că vă pot ajuta. Am învățat multe despre flori la ora de Biologie. Tot ce-i trebuie e puțină apă.

Astfel băiatul s-a dus până la părinții lui să împrumute o stropitoare. După ce a reușit să îi convingă, a luat niște apă din lac cu stropitoarea, apoi a presărat puțină apă pe ghiocel. Când a terminat, ghiocelul a înflorit pe loc, vestind primăvara.

Așa că vântul a fost silit să plece împreună cu vulturul, lăsându-l pe Andrei în pădurea minunată.

| JURNAL DE OLIMPIADĂ |

Nițescu Andra
Clasa a IX a G

Jurnal de olimpiadă

Întregul destin al omului se află sub semnul aspirației sale către desăvârșire și a dorinței de a descoperi întotdeauna râvnita cheie către reușită pentru a deveni cea mai complexă versiune a sinelui său sau pentru a se plasa pe o treaptă superioară celorlalți exponenți umani. Cu siguranță, pentru mine, experiența trăită la etapa națională a olimpiadei „Cultură și spiritualitate românească” și succesul dobândit au avut un rol covârșitor în rafinarea propriei identități și, coroborate, constituie un moment definitoriu al dezvoltării mele.

În perioada 4-8 mai 2022, în localitatea Baia Mare, județul Maramureș, am lăsat temporar statutul de elev al clasei 9G și, împreună cu celelalte 3 olimpice de la Colegiul Național Carol 1 și Colegiul Național Frații Buzești, mi-am asumat un nou statut, acela de reprezentant al județului Dolj la olimpiada „Cultură și spiritualitate românească”. Având la dispoziție numai „materialul ieftin și vagabond al cuvântului” (Tudor Arghezi), puterea de a-l modela în cele mai sensibile forme și un bagaj de cunoștințe de limba și literatura română, religie și filosofie, am intrat pentru prima dată în lumea olimpicilor la memorabila festivitate de deschidere organizată la Catedrala Sfânta Treime din Baia Mare. În afara programului artistic și al cuvântărilor ținute de comisia de organizare, am descoperit că diversitatea este posibilă și în dimensiunea unei olimpiade, deoarece am întâlnit o mulțime de caractere distincte, mai mult sau mai puțin accesibile.

În a doua și a treia zi am participat la cele două probe definite de interdisciplinaritate unde tema generală era reprezentată de „Libertate și responsabilitate în lumea contemporană”. Proba orală ce consolida discrepanța dintre etapa națională și cea județeană se baza pe intertextualitate, pe legătura dintre două arte ale frumosului, arta plastică și literatura. Subiectul conținea o imagine și un fragment dintr-un text ce valorificau aceeași temă, dezvăluită prin realismul simbolic al tabloului și îmbinarea stilistică de cuvinte. Desigur că ambele probe au reprezentat o încercare pentru toți participanții, fiind necesar să deținem cunoștințe auxiliare celor învățate la școală și capacitatea de a ne suprima emoțiile.

Pe parcursul olimpiadei, am avut și posibilitate de a mă detașa, chiar și pentru puțin timp, de așteptarea rezultatului obținut (care a apărut la ora 21 în a treia zi) și am vizitat Cimitirul Vesel de la Săpânța, Mănăstirea de la Bârsana, Sighetu Marmăției, etc., niște obiective ce merită văzute măcar o dată în viață. Maramureșul are o frumusețe aparte, impresionând prin cromatica peisajelor și prin arhitectura specifică acestei zone geografice ce m-au marcat cu certitudine. Astfel,această olimpiadă este o fuziune dintre expereințele dobândite din cărți și manuale și unicele experiențe ale cunoașterii acestei lumi.

Momentul culminant al acestei povești a fost reprezentat de aflarea rezultatului(premiul 2) și de festivitatea de premiere ce mi-au demonstrat că am reușit prin cunoașterea dobândită individual , dar mai ales de la doamnele profesoare Neacșu Aurelia și Popescu Liliana, să găsesc cheia către succes. Am învățat că viața este aidoma unui joc de șah, o succesiune de mutări mai mult sau mai puțin favorabile care ne aduc la rangul de învingători sau ne fac să cedăm sub presiunea jocului celorlalți.

„Ultima experiență pe care am avut o la ONLR(Olimpiada Națională de Limbi Romanice) a fost una extrem de plăcută... Am reușit sa-mi fac prieteni noi din toata țara și sa împart emoțiile pe care le aveam cu noii mei prieteni, între probele olimpiadei, când vizitam alături de ei orașul. Consider că participarea la olimpiada este o experiență unică, prin intermediul căreia orice copil se poate dezvolta pe plan educațional, social și, uneori, chiar si spiritual, deoarece stăpânirea emoțiilor reprezintă un factor cheie pentru transpunerea deplină a cunoștințelor pe foaia de examen.”

Dinu David, 11B

Cu ajutorul doamnei profesor Vlăduțoiu Fleur, am pătruns în universul fizicii, reușind anul acesta a 4-a calificare la etapa națională. Pentru mine participarea la etapa națională a unei olimpiade nu reprezintă doar susținerea unei serii de probe, în urma cărora îți sunt recunoscute meritele, ci o experiență complexă ce a contribuit la dezvoltarea mea, prin care am cunoscut o mulțime de tineri cu care împărtășesc aceeași pasiune si profesori dedicați. Anul acesta am petrecut 6 zile de neuitat la Bacău, unde s-a desfășurat Olimpiada Națională de Fizică. În urma acestor zile m-am întors acasă cu o Diplomă de Onoare acordată de Societatea Română de Fizică, un geamantan plin cu amintiri pe care le voi păstra în suflet mereu si motivația de a nu renunța la această pasiune.

Mondescu Miruna, 10H

„A fost o experiență unică și am învățat foarte multe de la ceilalți ,majoritatea fiind nativi. Am avut parte numai de surprize plăcute , iar profesorii ne-au susținut de-a lungul probelor .”

Neațu Iulia , 9B, ONLR (limba spaniolă)

Anul acesta am avut onoarea de a reprezenta județul Dolj la Olimpiada Națională de Limba Germană Modernă, pe nivelul B2. Am avut parte de o săptămână intensă la Târgu Mureș, plină de provocări, cărora am reușit să le fac față cu brio, datorită pregătirii temeinice avute alături de doamna profesor de limba germană Cristea Camelia. Munca depusă a avut ca rezultat obținerea premiului III și sunt mândră de această performanță, demonstrând că pentru a reuși este nevoie de ambiție , perseverență și multe ore de studiu. Pe lângă probele susținute, am reușit să cunosc oameni noi și să legăm prietenii care vor dura și care sper că ne vor readuce împreună și în anii următori la această Olimpiadă Națională. De asemenea, am avut ocazia de a vizita obiective culturale deosebit de frumoase din orașul Târgu Mureș. A fost o experiență deosebită pentru mine, care mi-a oferit noi orizonturi în cunoașterea limbii germane și în pregătirea continuă pentru următorii ani.”

Nicolaie Alessia, 9H

„Am avut ceva emoții înainte de a pleca la olimpiadă pentru că nu știam la ce să mă aștept, dar în momentul în care am ajuns toate emoțiile mele s-au evaporat aproape instant. Atmosfera era una extrem de plăcută și am început chiar din prima seară să legăm prietenii, care au durat pe tot parcursul olimpiadei și care sper să dureze mult timp de acum încolo. Toți colegii erau deosebiți, având nu doar cunoștințe bogate de germană, ci din toate domeniile, astfel că era o plăcere să porți o conversație sau doar să ascuți lucrurile pe care fiecare le avea de spus. Probele au început în cea de-a doua zi, prima fiind proba individuală scrisă, ce a constatat în redactarea unui eseu de aproximativ 250 de cuvinte cu tema „ Kollektive Schuld”(în română „vina colectivă”). Următoarea probă s-a desfășurat pe echipe. Fiecare

echipă a primit o carte, pe baza căreia trebuia să elaboreze o scenetă și un poster. Pentru această probă am avut la dispoziție 3 zile, dar fiecare moment petrecut cu colegii de echipă a fost extraordinar. Premiera era momentul așteptat de toți, astfel atunci când am aflat că am primit premiul al-II-lea la proba pe echipe, fericirea noastră a fost, desigur, extrem de mare. Emoția imprevizibilului m-a cuprins atunci când am aflat că am fost selectată la lotul național. Nu mă așteptam deloc, dar sunt foarte fericită că îmi pot vedea, din nou, o parte dintre colegi. Experiența lotului rămâne o surpriză!”

Tanciu Iulia, 11I

Mă numesc Răduț Eduard Mihai și sunt elev în clasa a X-a C la Colegiul Național „Elena Cuza”.

Pentru mine, olimpiada națională de geografie a însemnat o experiență inedită, o ocazie de a descoperi cât de mult îmi pot depăși limitele. Am început pregătirea pentru etapa județeană încă din luna ianuarie, având în vedere că îmi doream foarte mult să merg la olimpiadă după doi ani de pauză. Pot spune că motivația principală a fost pasiunea mea pentru această materie, deoarece încă de la șase ani am început să îndrăgesc să mă uit ore în șir la hărțile unui atlas, astfel reușind să învăț foarte repede poziția unor anumite țări și a unor anumite unități de relief. Bineînțeles că o foarte mare parte din ceea ce am învățat în ultimii șase ani îi datorez doamnei profesoare Croitoru Silvia, care mă îndrumă an de an pentru a obține cel mai bun rezultat cu puțință și căreia îi mulțumesc tare mult pentru tot!

După ce m-am calificat de la etapa județeană cu 95 de puncte, unde competiția a fost cea mai „intensă”, fiind înscriși aproximativ zece – șase de la Liceul Militar – am continuat pregătirea, firește, și mai intens decât pentru etapa precedentă. Așadar, pe data de 25 aprilie a venit timpul să plec la București, pentru a susține probele! Am obținut 88,5 puncte atât la proba teoretică, cât și la cea practică, unde am fost duși pe teren în anumite puncte de observație din capitală. Astfel, m-am clasat al 14-lea din 47 de participanți, rezultatul nefiind neapărat cel sperat de mine, dar cu siguranță nu am fost dezamăgit. Experiența în sine a fost una frumoasă, cu bune (vizitele la Ateneu, Parcul Cișmigiu, Centrul Vechi, etc.) și cu rele (cazarea nu tocmai ideală și unul dintre colegii de camera care, să zicem, îmi deranja puțin puterea de concentrare, mai ales la pregătirea pentru proba practică).

În concluzie, îi invit pe toți cei care au o pasiune pentru o anumită disciplină să și-o manifeste prin participarea la olimpiadele și concursurile școlare, deoarece nu au absolut nimic de pierdut, dimpotrivă, vor câștiga o experiență foarte frumoasă, fie că merg la etapa la județeană sau la cea națională. Să nu fiți dezamăgiți dacă rezultatele nu sunt exact cele la care ați sperat, puteți încerca și la anul, așa cum și eu o voi face la geografie!

| artiști cuști |

FOTOGRAFIE DE

Stănel Tudor Mihai

Clasa: a XI-a F

© MIHAI STANEL

FOTOGRAFIE DE

Durac Emma

Clasa: a XI-a G

